Tef

– Teğmenim ben 9 bin lira aylıkla MADRİD'E ya sen ?
– Ben de 220 lira ile MADRİD'E yüzbaşım !

RÖNTGENCİLERİN NAZARI DİKKATİNE . . .

Bu gece mutad saatte eve gelip soyunamıyacağımdan beni büyük bir zevkle seyreden röntgencilerin affını rica ederin.

KOMBİNEZON NECLA

NOT — Yarın akşam program ayni saatte başlıyacağından yerlerinizi evvelden ayırtınız.

SOĞUK ALGINLIĞINA KARŞI

SOBA KULLANINIZ.

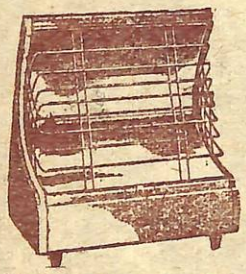

İYİDİR SICAK TUTAR ÇOK ISITIR ve SOĞUKTAN MÜTEESSİR. OLMAZ.

FAHRENHAYT GARANTİLİDİR.

Her yerde ısrarla

MANDA BAŞ

ÇİVİTLERİNİ ARAYINIZ.

ÇÜNKÜ ÇAMAŞIR YIKAYACAĞIM FAKAT BİRTÜRLÜ BULAMIYORUM.

LÜTFEN BİRAZ DURUN!

TOZUNUZU ALACAĞIM.

BOX

FIRÇALARI TOZU YOK EDER.

FIRÇALANMAYAN BİR ELBİSE TOZLU DEMEKTİR.

— ZAYİ —

Bundan yirmi sene evvel Köprüde Dayımı kaybettim beni merak etmesin evdeyim. Görenlerin onun da eve gelmesini söylemelerini rica ederim.

TAHSİN

HAZIRLAYAN — SÜAVİ SÜALP

PAPAĞANINIZ

ŞAKIR ŞAKIR KONUŞUYOR DA, SİZ NİÇİN HALÂ KONUŞMUYORSUNUZ.

Eğer bana darıldınızsa söyle de öğrenelim.

PARLE VOUS SADİ

LİSAN DERSHANESİ

İNGİLİZCE FRANSIZCA ve bütün dilleri öğretir.

SOSİS ve SALAMLARIMIZ BUZ DOLABINDADIR.

DOST BAŞA DÜŞMAN AYAGA BAKAR

O halde

Obtainable from all leading retailers from 59/11.

TOK KUNDURA T.A.Ş.

AYAKLARINIZI Yıkayında ayıp olmasın.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 7 ARALIK 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 25

BAŞYAZI :

ESİKER PAZARI..

Türkiyemizin politik ortamında daima köşe bekliyen, her fırsatta boy gösteren bazı tipler mevcuttur. Siyasî tarihte geriye doğru bakacak olursak, değişik devirlerde daima aynı şahısların, talihsiz, yersiz, daha ötesi komik çıkışlarla ortada belirdiklerini görürüz.

Bahis konusu kişiler, her seferinde bir kez daha şans denermişcesine, âdeta politik talihlerini bir piyangonun yeni bir çekilişine bağlıyorlarmış gibi, politika alanına baştankara dalarlar.

Kırk yamalı bir bohçayı andıran tarzda, ayrı fikirde, ayrı görüş sahibi, inançları değişik şahıslar omuz omuza, kafa kafaya gelirler. Tutarı pek fazla bir şey etmiyen politik tecrübe ve görüşlerini, bu yeni çıkışları için sermaye yaparlar. Sonunda, hesapsız kitapsız atılan bütün bu adımların kısır çıktığını, ya da koruktan farksız ham, buruk yemişler verdiğini söylemek yersiz tabii.

İşin tuhafı, mesleklerinin ustası bilinen, bu konudaki yanılmaları şaşırtıcı bazı başyazarların, yalan yanlış, politika alanına atılan her adıma alkış tutmalarıdır. Her yeni çıkışta, Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana kaleme alageldikleri başyazılarının bir yeni kopyasını, eskilerinden hiç farklı olmaksızın, tekrar bizlere sunarlar. (İşte basiret kıvılcımı), (demokratik düzende yeni ve güçlü bir hamle), (bu sefer iş tamam; atılan tohumun tez zamanda sıhhatli bir filiz süreceğinden, kök tutacağından hiç şüphe yok) diye yazarlar da, yazarlar...

Ortalıkta salınan, harıl harıl demeçler veren, iri iri lâflar eden kimselerin, yüz kere denenmiş, her seferinde de tutmıyan hesaplarla, mayasız teşebbüslerle geri çekilmiş şahıslar oldukları, onların meçhulüdür sanki...

Geçmiş zaman tiyatrosunun ünlü komiği Kel Hasan, sahneye çıkmadan önce, kulisde olmadık gürültü koparır, teneke yuvarlar, neden sonra da süklüm püklüm sahneye adım atarmış. Bizde, her yeni partinin ortaya çıkışı da biraz bunu andırır.

Bin fikirde, bin ayrı politik yapıda kimse buluşuyor, koklaşıyor, anlaşıyorlar, sonra da kuracakları partinin ismini düşünüyorlar.

Ne diyelim, bu bizim talihimiz... Hani mitoloji kahramanlarından birisi vardır. İşlediği suçun karşılığı, tanrılar tarafından belirli bir cezaya çarptırılmıştır. Kocaman bir kayayı, Kafkasya'nın dimdik zirvelerinden birisine doğru iter, dayanır, yukarıya ulaştırır. Kaya tekrar aşağı yuvarlanır. Zavallı, yeniden hamle eder. Bu, onun çilesidir.

Bizdeki parti kurma teşebbüsleri de bunu akla getiriyor. Yalnız çileyi çeken biziz. Çünkü taş her seferinde bizim başımıza yuvarlatmakta... **TEF**

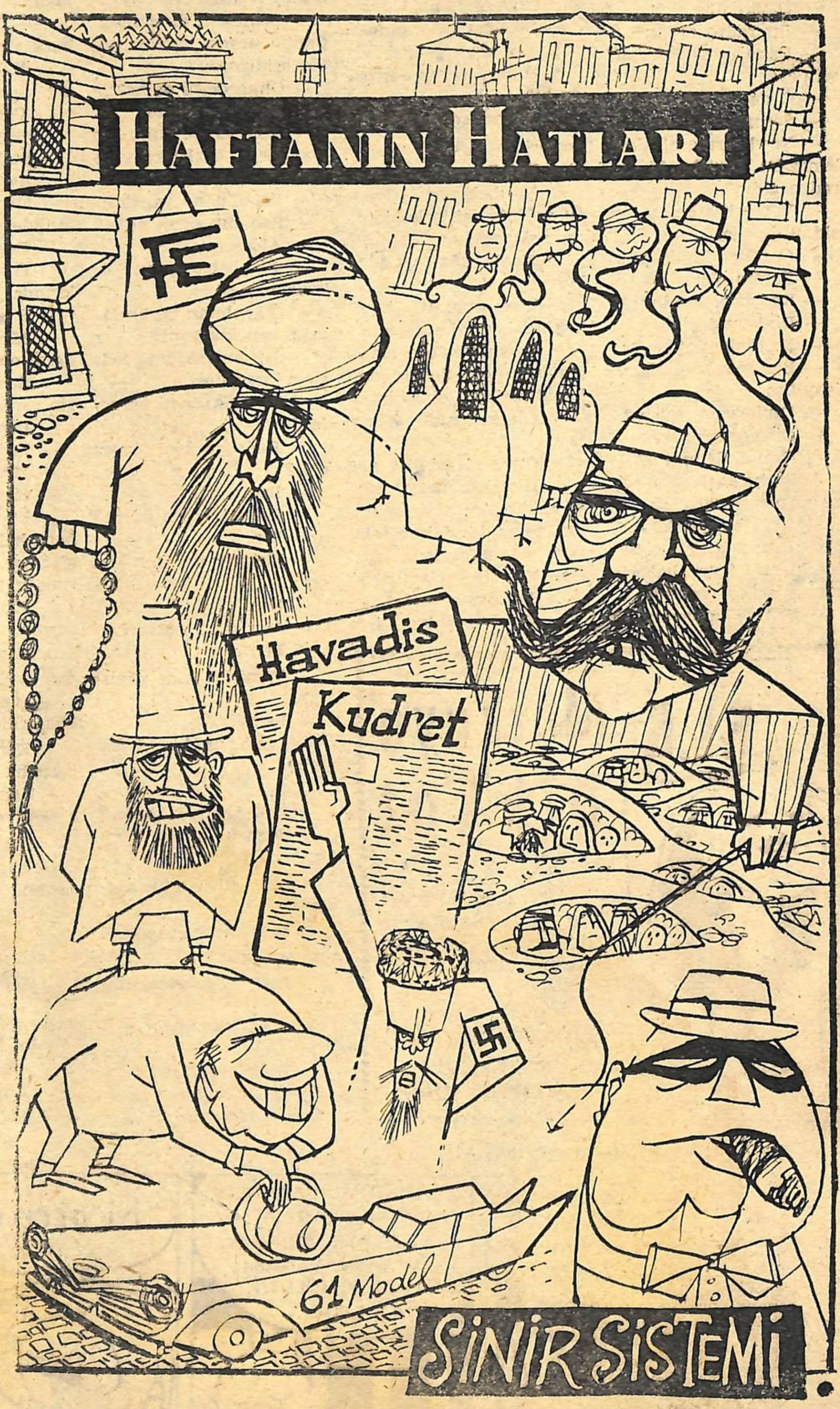

Kavalı Öttüren Kim?..

FAHRİ ALEV

— Sen bir kaval alsan?
— Alsam?
— Başkası öttürse?
— Öttürse!..
— O kaval kimin olur?
— Benim olur.
— Kaval niçin alınır?
— Öttürmek için..
— Sen öttürmediğine göre kaval kimin olur?
— Öttürenin..
— Bir radyo alsam?
— Bana radyodan bahsetme!
— O da ne demek?
— Sorma!
— Nasıl sormam! Meselemiz bu. Diyelim ki bir radyo aldın?
— Var o baş belâsı ya, aldım diyelim.
— O radyo kimin olur?
— Benim olur.
— Radyo niçin alınır?
— Dinlemek için.
— Ne dinlersin?
— Ben müzik dinlemek isterdim.
— Dinleyemez misin?
— Dinletmezlerdi..
— Kim dinletmezdi?
— Ev halkı. Hepsini ayrı bir merak sarmıştı.
— Ne gibi merak?
— Kızım spor totocu kesilmişti. Spor haberlerini, maçları dinlerdi.
— Sen de bu yayının bitmesini bekleyiverirsin..
— Spor yayını bitmezdi ki. Haftada 4-5 maç. Günde 4-5 spor haberi..
— Kızının hatırı için dişini sıkıverseydin...
— Sıkarım ya, ardından oğlumun sırası gelirdi..
— O neyi merak ediyordu ki?
— Vatan cephesine girenleri..
— Ne? Deme!!.
— Nasıl demem! Çocuğu yaldızlı vaitlerle kandırmışlarmış..
— Nasıl göz yumdun buna?
— Kim yumdu? kıyametleri kopardım..
— Vatan Cephesi listesi okununca sen de radyonu kapatıverirsin olur, biter.
— Olmaz sırada karım var..
— Onun merakı da ne?
— Hicazkâz mıdır? kürdî midir, Acemâşiran mıdır, neyse, bir takım inleyen, oflayan şeyler..
— Neymiş onlar yahu?
— Şarkıymış, şarkı!..
— Karının hatırı için de buna kulaklarını tıkar bekleyiverirdin..
— Beklesem de çaresiz.. Çünkü sırada anam nöbet bekliyordu?
— Onun derdi de ne?!
—Mevlût.. Mevlût..
— Ana hatırı, bunu da hoş görüp beklemen gerek..
— Babamı ne yapalım?
— Babanın derdi ne?
— Ajans..
— Eh, baba hatırı da kırılamaz, a!
— O kırılmaz, bu kırılamaz, ben kırılırım.
— Sen kırılacağına radyoyu kırsaydın!..
— Ev halkı beni parçalardı...
— Radyoyu kim satın aldı?
— Ben.
— Vergisini kim öder?
— Ben.
— Elektrik parasını kim verir?
— Ben.
— Anteni kim gerdi?
— Ben.
— Tâmirini kim yaptırır?
— Ben.
— Lâmbasını kim değiştirir?
— Ben..
— Radyoyu kim dinler?
— Benden başka herkes..
— Sen neden dinlemezsin?
— Palavra yutmazdım da onun için..
— Radyo palavra mıdır?
— O vakitler palavra idi?..
— Hangi vakitler?
— Vatan cephesi rezaletleri zamanında..
— Ne yaparlardı o zaman?
— — Mikrofonu kalabalıkta gezdirirlerdi..
— Kalabalık nerede idi?
— Câmide..
— Başka?
— Statta..
— Başka?
— Menderes'in açış yerlerinde..
— Başka?
—Ocak, bucak toplantılarında..
— Başka?
— Menderes nereye giderse orda.
— Senin oralarda ne işin vardı?
— Benim işim yoktu.
— Neden giderdin?
— Mikrofon sürüklerdi..
— Hani dinlemiyordun.
— Ev halkı dinliyordu bana kalsa çöp tenekesine atardım. Ama oğluma kızıma nasıl anlatırsın..
— Kızının gözünü açsaydın..
— Oğlum radyo başından ayrılmazdı.
— Oğlunun kulağını bükseydin.
— Karıma lâf anlatamazdım.
— Karına bir adamakıllı ders verseydin.
— Anam işe karışırdı.
— Anana durumu anlatsaydın..
— Hepsi bir oluyor, beni yadırgıyorlardı.
— Neden?
— Oğluma iş bulanlar Vatan Cephecileri imiş..
— Karından buna ne?
— Oğluma, (ananı da yazdır,) demişlermiş..
— Peki, ya kızın?
— (Kardeşini de yazdır) demişlermiş..
— Anan da onların tarafını mı tutuyordu?
— (Nineni de yazdır) demişlermiş..
— Peki, sen uyuyor mu idin?
— Benden gizledilerdi.
— Radyoda Vatan cephesi listesini dinliyorlar - mış a!
— Dinletmiyordum..
— Zorla açıyorlarmış ya!
— Kavga ediyorduk..
— Yâni şu medenî harikâ seni kendi ailenle düşman hâline mi getirmişti?
— Hay o hârika olmaz olaydı...
— Şimdi gene öyle mi?
— Değil..
— Demek kabahat radyoda değilmiş..
— Değilmiş..
— Kimdeymiş?
— Mikrofonu elinden bırakmıyanlarda..
— Şimdi nerede onlar?
— Cehennemin dibinde..

★★★

— Bir kaval alsan..
— Alsam?
— Başkaları öttürse..
— Öttürse?
— O kaval kimin olur?
— Öğrendik.. Öttürenin olurmuş..
— Ya sen öttürürsen?
— Benim olur.
— Senin olsun!

ÜÇÜNCÜ KÖPEK

Rahip, ayinden sonra pazar konuşmasını yaparken: Ahrete göç etmeden, üç köpeği öldürmeniz şarttır, dedi. İhtiras köpeğini, kin köpeğini ve şehvet köpeğini öldürmelisiniz. Ben bunlardan üçünü de öldürdüm.

Ön sıralardan birisinde oturan bir adam ayağa kalktı ve:

— Peder, diye sordu. Üçüncü köpeğin eceliyle ölmediğinden emin misiniz?..

Markaya Dikkat

★

HER TÜRLÜ PARTİ KURULUR - SONRA İSTİFA EDİLİR - AĞLANIR - NUTUK VERİLİR.

★

YILLARIN TECRÜBESİ

FEVZİ LÜTFİ KARAOSMANOĞLU

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

«GÜLİVER DEVLER ÜLKESİNDE!..»

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Eş dost, hattâ bu arada tanımadıklar bile bana tarız ediyor:

— Düşükler hakkında çok ağır konuşuyorsunuz... diyor.

Ben kendi hesabıma, milleti soyup soğana çeviren, milletin canına kastetmeği kuranlar hakkında çok hafif konuşulduğu kanaatindeyim.

Çal, çırp keseni doldurabildiğinden fazla doldurmaya çabala, üstelik de, hırsızlığın meydana çıkmasın, anafor saltanatın elinden gitmesin diye gençliğe karşı silâh kullan, imha plânları hazırla...

Böylelerine ne yapmalı bilir misiniz?

Bu soruya iki fıkrayla cevap vereyim:

Evvel zaman içinde adamın biri ana avrat söver, herkesin ağzına edermiş. Bir gün yine küfretmiş, küfrettiği adam da Kadıya gitmiş. Kadı küfredeni çağırmış:

— Sen demiş herkese küfrediyor, herkesin ağzına ediyormuşsun. Tam bu sırada Kadının huzuruna telâş için de, soluk soluğa biri girmiş:

— Kadı efendi demiş, benim sütanamın sütanasının kızkardeşinin üvey oğlu öldü, bana miras düşer mi?

Küfürden sanık adam hemen atılmış:

— Kadı efendi demiş, ben adamın ağzına ederim ama, işte böylelerinin ağzına ederim...

★★★

Gece midesinde hafif bir sancı, bağırsaklarında hafif uğultu ile yatan Veli Efendi, sabah uyanınca, yatağa büyük abdestini ettiğini farketmiş. Hem utanmış, hem de karısından korkmuş... İşi nasıl anlatsın?

— Hanım demiş, bu gece bir korkulu rüya gördüm.

— Hayırdır inşallah.

— İnşallah hanım.

— Anlat bakayım rüyanı.

— Beni bir minarenin tepesine çıkardılar, minarenin âlemi nin ucuna kocaman bir çuvaldız sapladılar, beni bir tepsiye koydular, tepsiyi çuvaldızın ucuna oturttular, başladılar çevirmeye... Çevirdiler, çevirdiler, çevirdiler... Sen olsaydın ne yapardın?

Kadın tereddütsüz cevap vermiş:

— Küçük abdestimi ederdim...

Veli Efendi gülümsemiş:

— Ben biraz daha ileri gittim, büyüğünü ettim...

★★★

Düşükler için ne kadar söylesek azdır, az...

Selâmi İzzet SEDES

★

Sebebi ziyaretleri

Ruslardan müteşekkil bir grup, cennetin kapısına gitti. Kapıdaki melek:

— Sizleri içeriye alamam, dedi. Çünkü tutumunuz iman sahibi kimselerin tutumundan çok farklı.

Ruslar cevap verdi.

— Biz içeriye girmek istemiyoruz ki, sadece buraya düşmüş olan roketimizi geriye vermenizi istemek için geldik.

Tef YURT DIŞINA GÖNDERİLEN 14 lerin İlk resimlerini yayınlıyor...

ALPASLAN TÜRKEŞ Hindistan'ın şartlarına uymağa çalışıyor...

NUMAN ESİN İspanya'da FRANKO'nun ilgisini çekti.

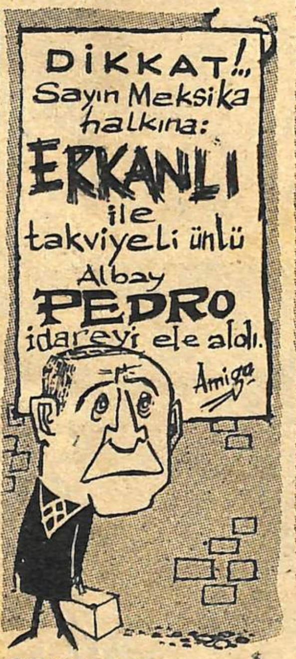

ORHAN ERKANLI Meksika'da afişlerle karşılandı ve büyük sempati yarattı...

MUZAFFER ÖZDAĞ Japonya'dan gönderdiği fotoğrafın altına şu notu yazmış: "Arkadaki FUJİ - YAMA dır, dikkat!.."

Hazırlayan: TERRUH DOĞAN

ÖZÜR

Münir Köseoğlu'nun Stockholm'den gönderdiği resimleri kanunen yayınlamamıza imkân yoktur. Okuyucularımızdan özür dileriz.

Çenber

AZİZ NESİN

Aslında bu bir polis hikâyesidir; bir hırsızın yakalanışını anlatmak için yazılmıştır. Ama başlangıcı oldukça acıklıdır. Havaların nerdeyse kışlayacağı, soğukların bastıracağı bu günlerde bir emekçi işsiz kalmıştır. Bir söylentiye göre piyasada alış - veriş olmadığı için, bir söylentiye göre ham madde ithal edilemediği için çalıştığı saç fabrikasından geçen hafta çıkarılan 30 işçi arasında o da vardır. On bir yaşındaki kızı da hastalanmıştır. Paraya ihtiyacı vardır. Karısı, üç gün önce satın aldıkları yorganı satmasını söyler. Komşularından bir işçi yorganı kırk liraya almak ister. Oysa bu yorganı üç gün önce altmış liraya yorgancıdan almıştır. Eskimesin diye kullanmış da değillerdir. Kullanmak için havaların daha soğumasını bekliyorlardı.

60 liraya aldıkları yorganı 45 liraya satarlar. Satan adam, aradaki 15 liranın nereye gittiğini bir türlü anlıyamaz. «Buna düpedüz hırsızlık derler...» diye söylenir. Çalıştığı zamanlar, 15 lira gündelik alıyordu. Dört günlük emeği karşılığında aldığı yorganı, üç günlük emeği karşılığında satmıştır. Yeniden yorgancıdan öyle bir yorgan alacak olsa, dört gün çalışması gerekmektedir. Pekiy, aradaki bir günlük emeği ne olmuştur?

Sobayı satın alan işçi, bu alış - verişten 15 lira kazançlı çıktığı için sevinmektedir. Karısı, yağışlar başlamadan bir soba alması için bu işçiyi zorlamaktadır. İşçi, mahallelerindeki sobacıya gider. Bir saç soba almak istediğini söyler. Beğendiği saç soba, borulariyle birlikte 70 liradır. Ama işçinin 70 lirası yoktur. Fabrikadan onbeş günde bir para almaktadırlar. Acaba soba parasının 40 lirasını 15 gün, geri kalan 30 lirasını da bir daha ki 15 gün sonra verse olmaz mı? Sobacı, «olur, neden olmasın!.. Siz, komşumuzsunuz» der. Olmasına olur ama 70 liraya olmaz. Peşin yetmiş liraya olan soba, veresiye 90 liraya olur. Her on beş gün bir otuzar lira verirse, şimdiden sobayı alabilir.

İşçi, 70 liralık sobanın durup dururken neden 20 lira arttığını bir türlü anlamaz. Sobacı ona anlatmaya çalışır. O da soba saçlarını krediyle aldığı zaman, peşin fiyatından çok para vermektedir. İşçi düşünür: Fabrikada 15 gün çalıştıktan sonra parasını alıyor. Yâni patron, ilk günkü çalışmasının gündeliğini 15 gün, ikinci günkünü 14 gün bekletiyor. Yâni, patrona kredi açmış oluyor. Ama bu yüzden patron ona gündeliğinden fazla para ödemiyor. Pekiy, bu sobacı, onbeş gün geç ödeyecek diye neden sobanın değerinden çok para istiyor?

Razı oluyor. Sobayı satın alıyor. Ama 70 liralık sobayı 90 liraya aldığı için, o gün durmadan «Buna düpedüz hırsızlık derler, hırsızlık derler...» diye söyleniyor.

Yalnız bir tesellisi vardır. Yorganı, arkadaşından 15 lira ucuza aldığına göre, sobaya verdiği fazladan 20 liranın 15 lirası çıkmış demektir.

Sobacı, soba saçı almak için saççıya gider. Yıllardanberi hep bu saççıdan alış - veriş eder. Saççı dükkânında hemen hiç bulunmaz. Tezgâhtarı vardır, onu çalıştırır. Kendisi arada bir dükkâna uğrar, işleri denetler, kasadaki paraları alır.

Sobacının geçen sefer ki aldığı fiyatlara göre saç fiyatları yükselmiştir. On sobalık saç almak için eskiye göre 30 lira fazla vermesi gerekmektedir. Sobacı, tezgâhtara, neden fiyatların arttığını sorar. Tezgâhtar da anlatır. Eskiden doğrudan doğruya saçları fabrikadan alıyorlardı. Onun için daha ucuza geliyordu. Şimdi fabrika, şu kadar tondan aşağı satış yapmadığından, araya toptancılar girmiştir. Bu toptancılar da yüzde 15 kazanç aldıklarından, saç fiyatları fabrikada artmamışsa da pazarda artmıştır. Şimdi, eskisine göre 30 lira fazla verecektir.

Sobacı düşünmege başlar. Bu toptancılar olmasa saçı 30 lira ucuza alacaktır. Hattâ bu saççı da olmasa kendisi doğrudan fabrikadan alsa, daha bile ucuza alacaktır.

İster istemez 30 lira fazla ödeyerek saçları alır. O gün durmadan «Buna düpedüz hırsızlık derler, hırsızlık derler...» diye söylenir... Yalnız bir tesellisi vardır. O gün krediyle sattığı sobadan açıktan 20 lira kazandığından, fazladan verdiği 30 liranın 30 lirası çıkmış demektir.

Saççı, toptancıya gider. Saç fiyatları yüzde 8 artmıştır. Satış memuruna bu artışın nedenini sorar. Satış memuru «Neden olacak» der, «eskiden yapılmış saçları depoda bekletirler. Her şeyin fiyatı artınca bu eski saçların fiyatını da arttırdılar.»

Saççı eskiye göre, 50 lira fazla verdi. Saçları aldı. Boyuna «buna düpedüz hırsızlık derler..» diye söyleniyordu. Yalnız bir tesellisi vardı: fazladan verdiği 50 liranın 30 lirasını sobacıdan

IRKÇILIK — TURANCILIK ... BUGÜN!..

çıkarmıştı.

Toptancı fabrikaya sipariş verir. Fabrika sahibi, eski fiyatlara göre ton başında 80 lira daha fazla ister. Çünkü ham madde fiyatları artmıştır. Bundan başka: Amortisman, plâsman, envestisman... daha bir sürü şey vardır.

Toptancı ton başına 80 lira fazla ödemek zorunda kalır. Ama bir tesellisi vardır. Bu 80 liranın 50 lirasını saççıdan çıkarmıştır. Her ne olursa olsun, amortisman, plâsman, envestisman, ham madde, vergi, günlük, faiz diye kendisinden ton başına 80 lira alınmasına çok kızmıştır. «Buna düpedüz hırsızlık denir» diye söylenip durur.

Fabrikatör, işini genişletmek, fabrikasını büyültmek için bono ile harç almıştı. Bu borcun bir kısmını zamanında ödeyecek parası yoktu. Yeniden kredi almak için bankaya gitti. Banka sahibi ile görüştü. Normal faiz haddi ile para veremiyecekler - di. Ayrı ayrı birkaç faiz üst üste biniyor, böylece faiz yüzde otuza çıkıyordu. Fabrikatör razı oldu. Yüzde 30 faizle bankadan kredi aldı. Kızmıştı. «Buna düpedüz hırsızlık denir» diye söyleniyordu.

Ama bir tesellisi vardı, saçların ton başına 80 lira yaptığı zamla, fazladan verdiği paranın bir kısmını çıkarmıştı.

Bu bankada yüzde 53 hissesi olan banka ortaklarından biri, vapura binmek için iskeleye gelmişti. İskele çok kalabalıktı. İğne atılsa yere düşmezdi. İnsanlar sıkışmışlar, vapura binmek için iskele kapısının açılmasını bekliyorlardı.

Yorganını satan işsiz emekçi de iskelede, bankacının yanındaydı. O, vapura binecek değildi. Hırsızlık edecekti. Bir aydır işsizdi. Çocuğu hastaydı. Karısı da evden kaçmıştı. En sonunda hırsızlık etmeğe karar verdi. Bir haftadır buna karar vermişti ama bir türlü cesaret edemiyordu. Burası çok kalabalık diye iskeleye sokulmuş, bankacının yanına düşmüştü. Az önce bankacının, gazeteciden elli lira bozdurup bir Amerikan dergisi aldığını, elli liranın üstünü de ceketinin dış cebine koyduğunu görmüştü. Elini uzatsa, şu cepten bir on liralık çekebilirdi. Şimdi. Şimdi kapı açılırsa, bu fırsat kaçacaktı. Elini uzattı, yavaşça...

Bankacı ele yapıştı:

— Hırsız!..

Hırsızın iki parmağı arasında bir on liralık duruyordu.

Hırsızı yakaladılar... Bankacı, «Buna düpedüz hırsızlık derler» dedi. Ama bir tesellisi vardı. Hırsızları yakalıyacak polisler eksik değildi.

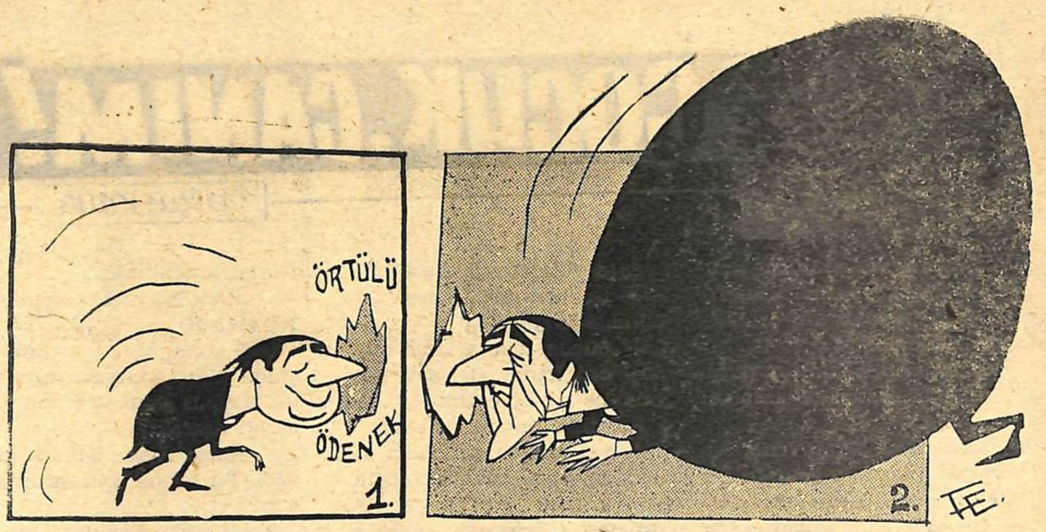

«BİR ÖMÜR BÖYLE GEÇTİ!»

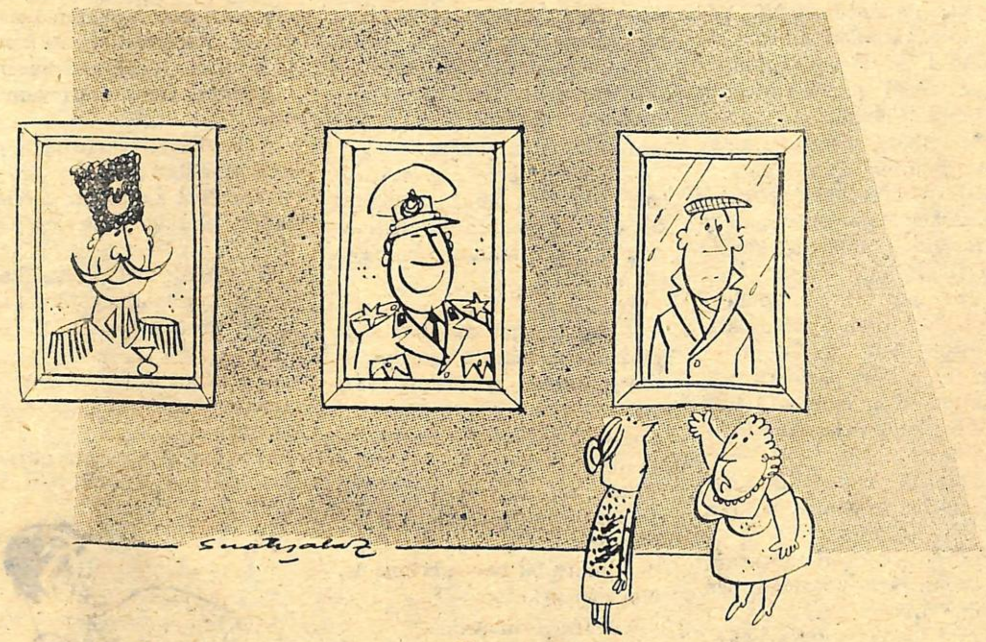

— BU BABAMIN, ŞU KOCAMIN, BU DA OĞLUMUN YEDEK SUBAYLIK RESİMLERİ!..

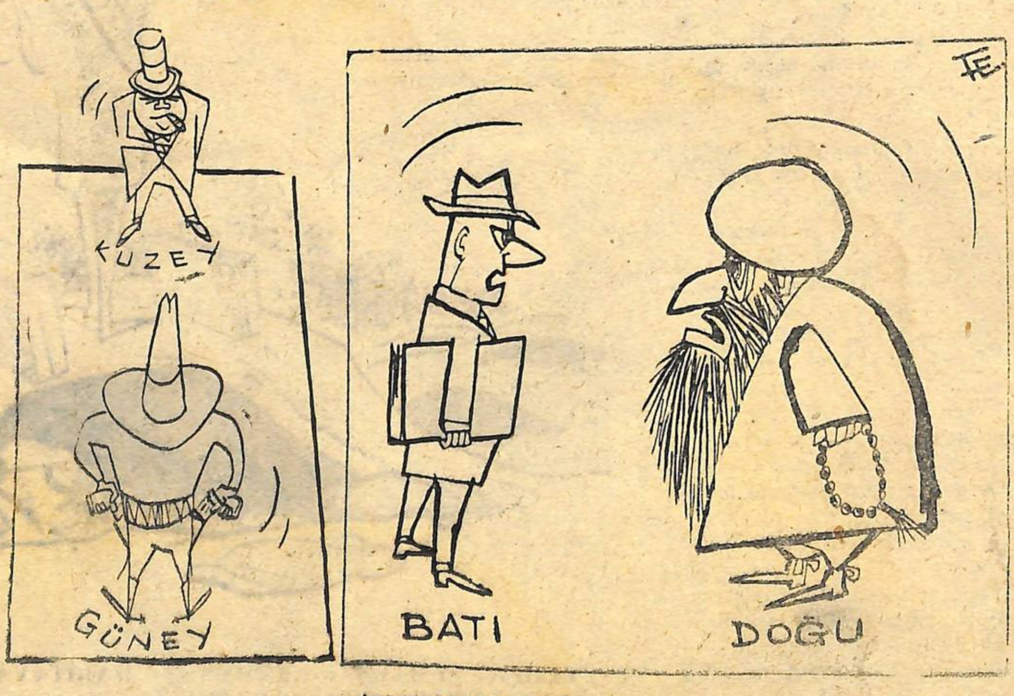

TÜRKİYE'DE... «BİTMEYEN KAVGA» AMERİKA'DA...

ÇOCUK, CANIM!

Yalçın Kaya

Pantolonu kendisinden askılı olan çocuk, yabancı kıza:

— Sizin mahalle mi burası? diye horozlandı.

Kız, köşedeki beton eve misafir gelmişti. Kendisine kafa tutan çocuğa:

— Ama, diye cevap verdi, sen de bizim mahalleye gelirsen...

Oğlan, elindeki taşı «Bir atarsam...» gibilerden salladı. Öbür eliyle, burnundan sağmış olduğu sümüğü pantolonuna sildi. Pantolonu, bütün fakir çocuklarında rastlanılan cinstendi. Yâni ne kısa pantolon sınıfına sokulabilirdi, ne uzun pantolon sınıfına... Dizle topuk arasının tam ortasını buldurun. İşte pantolonunun paçaları ancak oraya geliyordu.

Kızın giyimiyse, pek zengindi. Kazaklar, eldivenler, kırmızı naylon çoraplar, içi kürklü ayakkabılar, altın saatler...

— Ama sen bizim mahalleye gelirsen, ben sana oyuncaklarımı veririm! dedi kız.

Oğlanın gözleri parladı:

— Sen de oyna öyleyse!.. Ama sen bizim kadar koşabilir misin?

— Koşarım ya! dedi. Ben hepinizden çok koşarım. En çok koşarım.

— Ya, en çok ben koşarım! Sen benden fazla koşarsan, ben seni bir döverim.

Oğlanın sökük, yırtık ayakkabılariyle kızınkiler tam bir tezat teşkil ediyordu. Esasen bunu, oğlanın ayakkabıları da sezmiş, kürklü hemcinsine bakakalmıştı. Açık duran ağzından diş diş parmaklar görünüyordu.

Kız:

— Hadi bir koşalım! dedi. Bakalım hangimiz daha çok koşacağız?

— Hadi!.. dedi oğlan. Elektrik direğine varmaca!.. Bir, iki, üç!

Kız, ayaklarını yana ata ata, kibar bir şekilde koşuyordu. Gayretine rağmen, oğlanın gölgesine bile yetişemedi. Oğlan, direğe sarıldı ve:

— Nasıl geçtim! dedi.

Kız, hırsından ağlamıya başlamıştı. Köşedeki beton eve haber iletildi. Karpuz gerdanlı bir kadın, pencereden:

— Ayşe, ne ağlıyorsun? diye sordu.

Bu soruda «Kızımı ne ağlatıyorsunuz! Şimdi gelirsem, görürsünüz!» tehdidi vardı. Mahâllenin çocukları birbirine sokuldular.

Ayşe, şikâyetçi bir sesle:

— Bu, beni geçti! dedi. Yarıştık, beni geçti!

— Bunun için ağlanır mıymış! dedi kadın. Gel bak, kulağına ne söyliyeceğim!

Kız gitti. Annesi fısıldadı:

— Sen arkada kalmadın ki!. O kaçtı, sen kovaladın. Zenginler fakirlerle yarış ederler mi! Etmezler... Zenginler fakirleri, yalnız, kovalarlar. Sen onunla yarışmadın, onu kovaladın!

Kız, ellerini çırparak:

— Hee!.. diye bağırdı. Hee, kovaladım!

— Cici kızlar, he demezler, evet derler! dedi annesi.

Annesi çekilince, Ayşe, çocuklara yaranmıya çalıştı.

— Hepiniz beni geçersiniz! dedi. Değil mi ama?!. Hepiniz kuş gibi uçuyorsunuz. Kırlangıç gibi... Ben manda gibi... Değil mi ama?!..

Çocuklardan biri:

— Manda uçar mı, kız? dedi. Şuna bakın, manda uçarmış.

Ayşe, kendi kendisiyle alay etti:

— Değil mi ama?!. Manda uçar mıymış?

Kızla yarışan çocuk:

— Siz o eve niçin geldiniz? diye sordu.

— Onlara bir bebek gelmiş de, onun için geldik.

— Bebek nasıl gelmiş?

— Allah Baba getirmiş.

— Yuuuh, enayiye bakın! Allah Baba getirir mi be, leylek getirir!..

— Ya, beni leylek getirmedi işte! Ben leyleği sevmiyorum. Korkuyorum ondan.

— Kork korkma, seni de leylek getirdi.

Kız, ikinci defa ağlamıya koyuldu. Yine annesine duyuruldu. Karpuz gerdanlı kadın, pencereyi açarak:

— Aman Ayşe, illallah yani! dedi. İki kelime konuşturmuyorsun!

Tabiî, yine çocuklara tehdit dolu bakışlar...

— Ne var? dedi kadın.

— Beni leylek getirmiş! Öyle diyorlar. Ben leylekten korkuyorum. Kocaman gagası var. İstemiyorum, leylek getirmesin!

Kadının yüz hatları yumuşadı:

— Seni leylek getirmedi yavrum, Kadillak getirdi.

Pencereyi kaparken, içerideki kadınlara gülerek bir şey söyledi.

Çocukların hiçbiri Kadillağın ne olduğunu bilmiyordu. Fakat biliyor görünmeyi tercih ederek:

— Kadillağın gagası yok mu sanki?!. dediler. Gagasız kuş olur mu?

Ayşe, neşeli bir çığlık attı:

— Kadillak kuş mu be!.. Kadillak, otomobil! Hani babam bizi sabahleyin getirmişti ya...

— Elbet, otomobil! dedi çocuklar.

Ayşe, nispet yaparak sordu:

— Sizin öyle otomobiliniz var mı?

Çocuklar, çeyrek ağızla «Var!» dediler. Yalnız elinde fıçı çemberi bulunan çocuk:

— Var ya! diye üsteledi. Benim dayım, şoför! Bayramları bizi gezdiriyor.

Kız:

— Sizin böyle ayakkabınız var mı? dedi.

— Var! dedi çocuklar. Evde...

— Pışşık, var! En güzel ayakkabılar, benim.

Arkasından makineli tüfek gibi sıraladı:

— En büyük ev, bizim! Beş katlı.

— En kırmızı eldivenler, benim!

— Sizin saatiniz var mı? En güzel saat, benim.

Entarisini kaldırarak jüponunu gösterdi:

— Sizde böyle şey var mı? En naylon şey, benim şeyim!

Çocuklar şaşkına dönmüşlerdi. Atış devam ediyordu:

— En sağlam...

— En kocaman...

— En zengin...

Pantolonu askılı çocuk:

— Ama, diyerek ilerledi, en eski elbise benim elbisem!

Ayşe, zınk diye kaldı.

Kendisine kızının ağladığı bildirilen kadın:

— Ne var yine? diye bağırdı.

Ayşe hıçkırarak:

— Bunun elbisesi en eskiymiş! dedi.

— Aman, bu mahâllede seni hep ağlatıyorlar! dedi kadın. Gel içeri!

Ayşe gitmedi. Sokaktan tenekeci geçiyordu. Çocuklar, onun bağırışını taklit ettiler. Ayşe de aralarındaydı. Sonra seksek oynadılar.

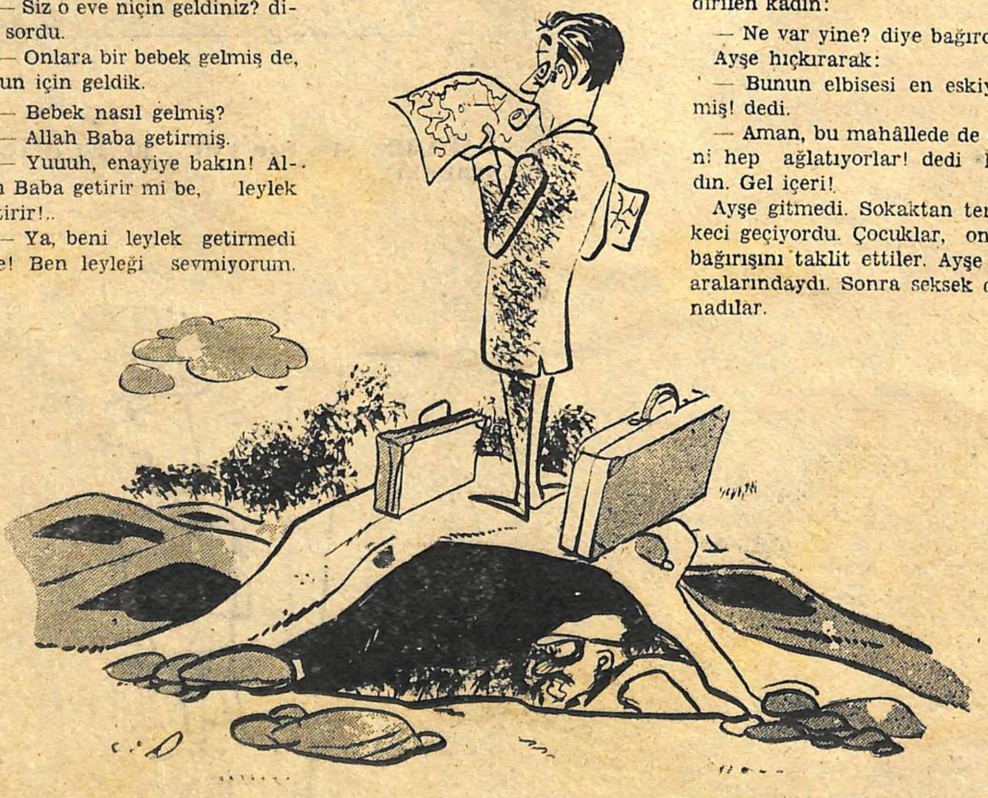

YEDEK SUBAY ÖĞRETMEN — HARİTAYA GÖRE GÖNDERİLDİĞİM KÖYÜN BURADA OLMASI LAZIM...

SİNEMALAR:

NANE : DÖRDÜNCÜ ADAM KİM?..

Richard Widmark - Kamile Soyunur - Hüsametin - Avni Zarf ve dördüncü adam rolünde beyaz perdenin medarı iftiharı gazelhan Fethi Acıklıokur.

Şuh ve dilber bir kadına sahip olmak için dört adamın ıssız bir adada oynadıkları pişpirik partisi, nefis hurmalar, yarım kilo muz için yapılan büyük mücadele, takip, en hızlı belediye cezaları, falan filân...

Hal Film.

ESEN : BATIDAN GELEN ADAM

Garry Cooper - Silvia Colmaer - Asaf Doğruer.

Hiçbir yol ve iz bilmeyen bir sığır çobanının kimseye sormadan doğudan batıya gelmesi..

Vahşi Kızılderililer, oturan öküzün kafa derisi sergisi. Sergi her gün saat 23-24 arası açıktır.

RÜYA : BENİ HÜSAMETTİN KİRLETTİ... veya HİCRAN...

BU HAFTA nerede eğlenelim?

NEŞENİZ BİLİR

Hazırlayan : Suavi SÜALP

Mahmure İpek - Süleyman Özkemik - Nejat Figür ve Tekmesporlu Vole Arif.

Sahalarda attığı korkunç volelerle kalecileri yıldıran bir santraforla ona gönül veren masum bir dilberin aralarını bozan bir idareciyi sahada marizleyen bir taraftarın bindikleri taksinin Akıntı burnundan denize düşecekleri sırada civardan geçmekte olan «yani şimdi size filmi mi anlatacağım?.. gidip görün...»

TİYATROLAR:

MAVİ TİYATRO : BANA YENİCE AL.

Yazan : Oskar Werlon.

Sahneye koyan : Ziya

Dekor : Akaju Cemal Mobilya mağazası.

Beyefendiye bir Yenice almaya giden odacının beşyüz kâğıdı yürütüp Şavşata kaçması, güzel mizansen, iyi diksiyon, temiz replik harika süflör Haydar Söyler...

SALATA OPERETİ : GELSİN RAKILAR

Yazan : Arif Nuri Eşkiyazaroğlu.

Bale: Jak Bıçakçıyan.

En güzel kızlar, renk renk, bacak striptiz kraliçesi Aynur, üç saat matrak, dört saat gırgır, dürbünle nefis dikiz, «Bekârlara ayrıca ucuz matine...»

MESİRE :

Ailece yemeklerinizi alıp gideceğiniz biricik yer, Çamlıca, Yakacık, Adalar vs...

SÜTLÜCE 63 :

Boğazın sonuna kadar dalganızı alıp gezeceğiniz tenha salon, «satıcılar giremez» tam üç saat kıyak dalga, «x» işaretli sefer Kandilliye uğramaz...

LÜZUMLU TELEFON NUMARALARI

Nöbetçi Veteriner : 2298765
Berduş Hakkı : 4477665544
Kapıcı : 77
Oksijen Fahri : 35477689
Berber : 46
Rossiano Şaffino : 3456 Roma
Mezbaha : 4784
İskele Memuru : 24537643
Elektrifikasyon : 97867564
Mutemet : 4534554444
Yan Hakem : 885
Amcam : 67566789
Haile Selase : 4356789
Umumi : 8
Hususi : 9
Polis Hüseyin : 768559437

seçme saçmalar

★ Aslı gibidir.

Kerem

★ Ne olursa olsun.

Olay

★ Sen de tadını kaçırıyorsun artık.

Glikoz

★ Hayat sonsuz bir rüyadır.

Ahmet Uyur

★ Eğer bir gün seni aldatmak isterlerse

Eeeeeeee?!.

★ Bana telefon eden oldu mu?

Telefon Müdürü

★ Sizinle arkadaş olabilir miyiz?

Terbiyesiz

★ Ben adamı şahsiyetimle ezerim.

Silindir

★ Bir barbar, bir Barbara'ya bre Barbara, beri gel dedi.

Ayı Refik

★ Armut piş, ağzıma düş.

İsaac Newton

★ Lâpacı herif sen de..

Hasta

★ Tamamiyle malûmatımın haricindedir reis beyefendi hazretleri...

Düşük Menderes

YASSI'YA DÜŞTÜ, ÇIKAMAZ PIR PIR EDER UÇAMAZ!..

Melek...

Delikanlı hava kuvvetlerine gönüllü yazılmak için müracaat etmişti. Müracaat masasındaki subay sordu:

— Kumar oynar mısınız?

— Hayır efendim.

— İçki içer misiniz?

— Asla...

— Sigara?

— Hayır efendim.

— Küfür eder misiniz?

— Ömrümde etmedim efendim.

— Kızlarla aranız nasıldır?

— Onlara tahammülüm yoktur efendim.

Masanın ardında oturan subay, gönüllü yazılmak için müracaat eden delikanlıyı dikkatle süzdü ve;

— Hava kuvvetlerine yazılıp da ne yapacaksınız? diye sordu. Sizin şimdiden bir çift kanadınız var sayılır.

★

Otelde...

Müşteri, kasabanın tek otelinden içeriye girip de bir oda isteyince, otel kâtibi:

— Hayhay efendim, dedi. Yalnız, odalara servis yapmayız.

— Zararı yok.

— Ayrıca, yatağınızı da kendiniz yapmak zorundasınız.

— Ne yapalım, öyle olsun.

— Mükemmel, şu halde hemen işe başlayın. Gerekli olan tahtalar, çekiç, testere ve çiviler, şu yandaki aralıktadır...

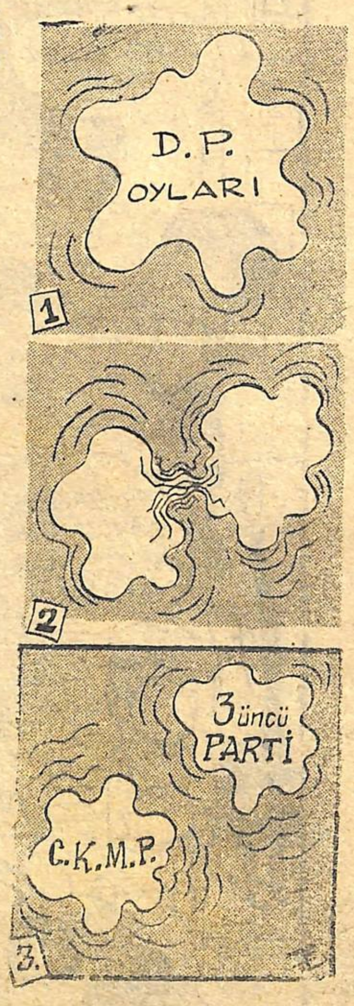

İLKEL HAYAT!..

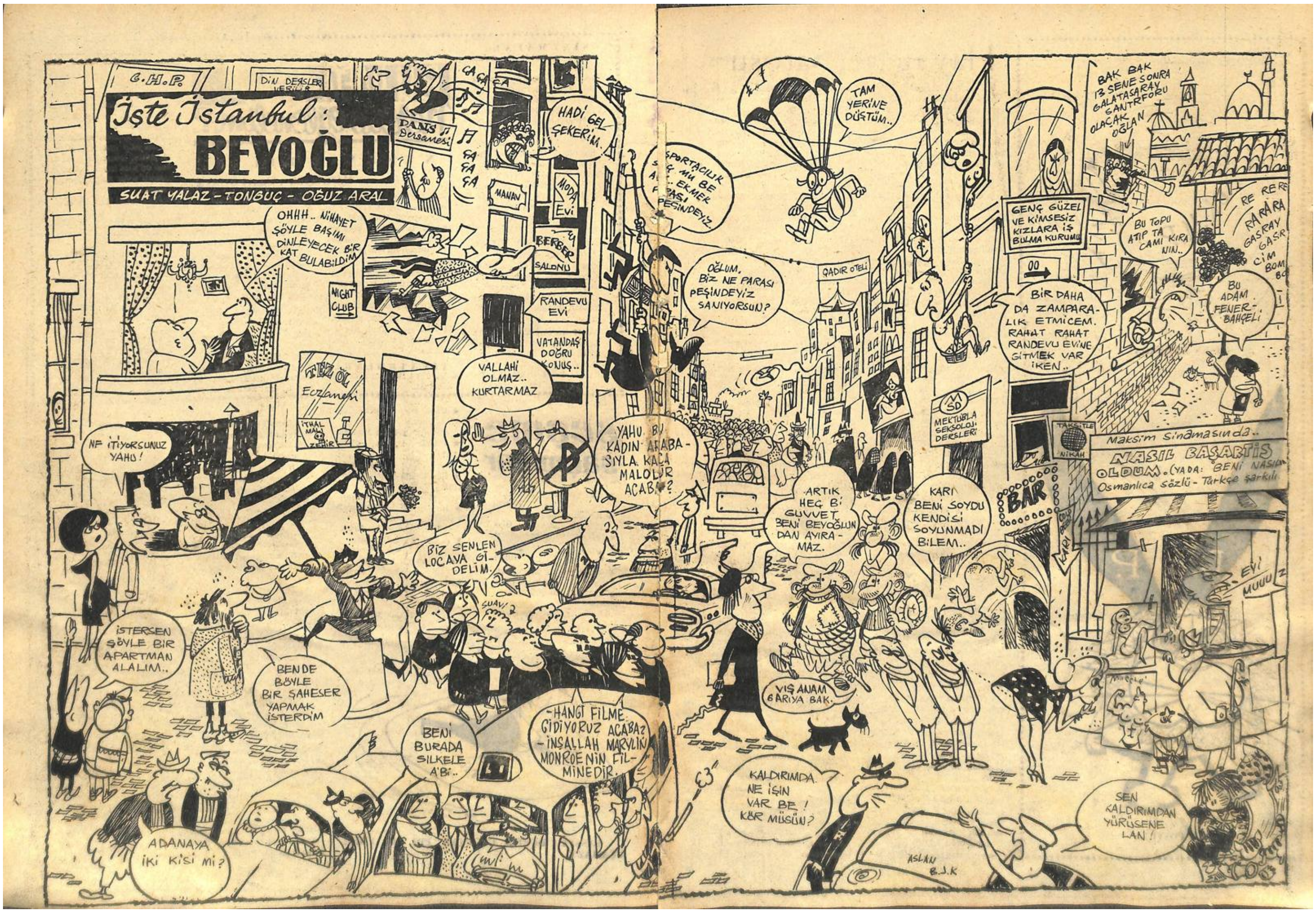
C.H.P.
İşte İstanbul:
BEYOĞLU
SUAT YALAZ - TONGUÇ - OĞUZ ARAL
DANS Dersanesi
ÇA ÇA ÇA
ÇA ÇA ÇA ÇA
HADİ GEL ŞEKERİM.
MANAV
MODA Evi
BERBER SALONU
OHHH.. NİHAYET ŞÖYLE BAŞIMI DİNLEYECEK BİR KAT BULABİLDİM
NIGHT CLUB
RANDEVU EVİ
VATANDAŞ DOĞRU KONUŞ..
TEZ ÖL Eczanesi
İTHAL MALI ZEHİR
VALLAHİ OLMAZ.. KURTARMAZ
NF İTİYORSUNUZ YAHU!
YAHU BU KADIN ARABASIYLA KAÇA MALOLUR ACABA?
BİZ SENLEN LOCAYA GİDELİM.
İSTERSEN ŞÖYLE BİR APARTMAN ALALIM..
BENDE BÖYLE BİR ŞAHESER YAPMAK İSTERDİM
-HANGİ FİLME GİDİYORUZ ACABA? -İNŞALLAH MARYLİN MONROENİN FİLMİNEDİR.
BENİ BURADA SİLKELE A'Bİ..
ADANAYA İKİ KİŞİ Mİ?
TAM YERİNE DÜŞTÜM..
OĞLUM, BİZ NE PARASI PEŞİNDEYİZ SANIYORSUN?
QADIR OTELİ
BAK BAK 13 SENE SONRA GALATASARAY SANTRFORU OLACAK OĞLAN
GENÇ GÜZEL VE KİMSESİZ KIZLARA İŞ BULMA KURUMU
00
BU TOPU ATIP TA CAMI KIRANIN..
RE RE RE RA RA RA GASRAY GASR CİM BOM BO
BU ADAM FENERBAHÇELİ
BİR DAHA DA ZAMPARALIK ETMİCEM. RAHAT RAHAT RANDEVU EVİNE GİTMEK VAR İKEN..
MSD MEKTUBLA SEKSOLOJİ DERSLERİ
TAKSİTLE NİKAH
Maksim Sinamasında..
NASIL BAŞARTİS OLDUM. (YADA: BENİ NASIL
Osmanlıca sözlü - Türkçe şarkılı
BAR
KARI
ARTIK HEÇ Bİ GUVVET BENİ BEYOĞLUNDAN AYIRAMAZ.
KARI BENİ SOYDU KENDİSİ SOYUNMADI BİLEM..
EVİ MUUUZ
VIŞ ANAM BARIYA BAK.
KALDIRIMDA NE İŞİN VAR BE! KÖR MÜSÜN?
SEN KALDIRIMDAN YÜRÜSENE LAN!
ASLAN B.J.K

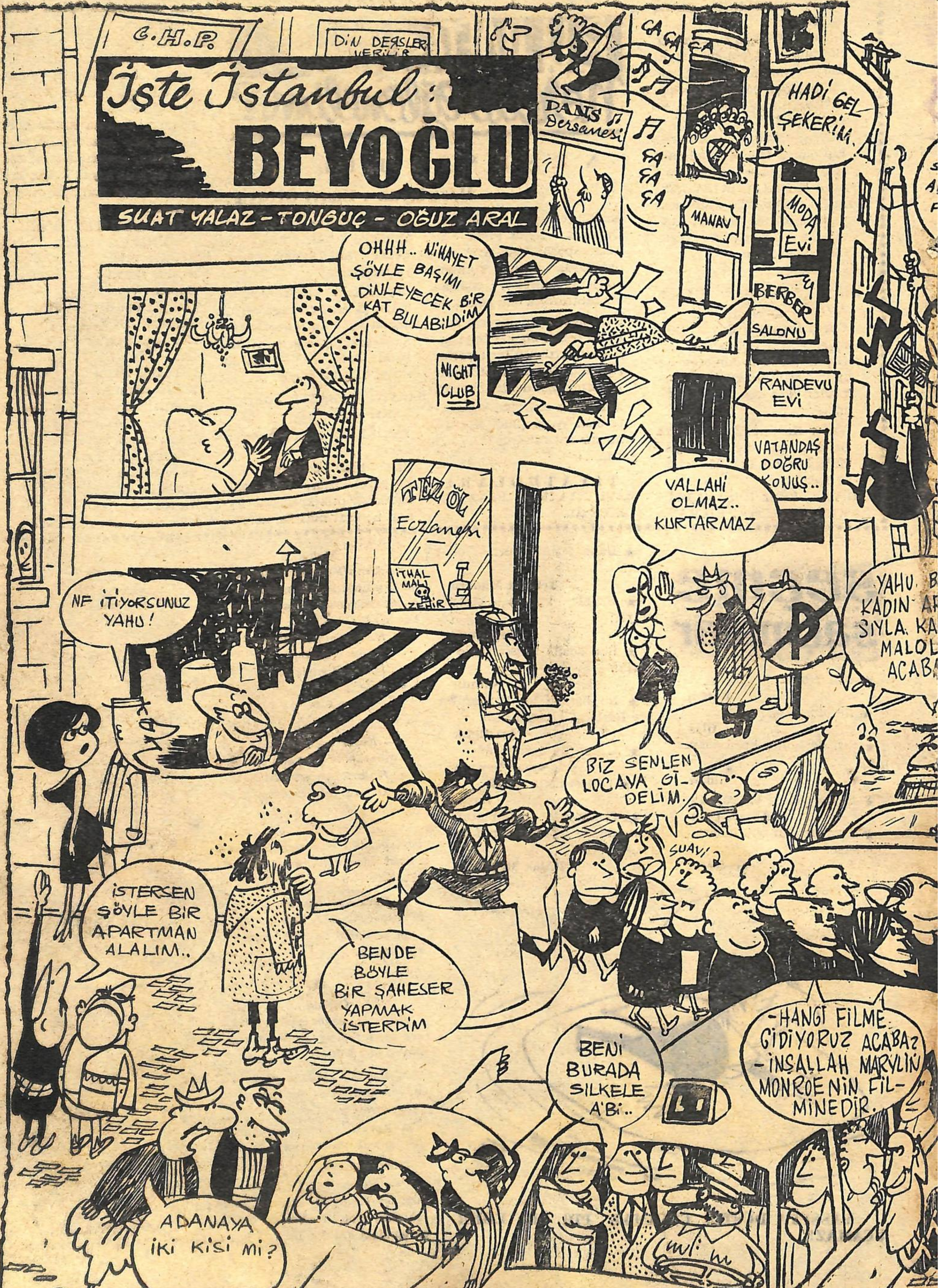

İşte İstanbul:
BEYOĞLU
SUAT YALAZ - TONGUÇ - OĞUZ ARAL
C.H.P.
DİN DERSLERİ VERİLİR
DANS Dersanesi
ÇA ÇA ÇA
ÇA ÇA ÇA
HADİ GEL ŞEKERİM..
MANAV
MODA Evi
BERBER SALONU
OHHH.. NİHAYET ŞÖYLE BAŞIMI DİNLEYECEK BİR KAT BULABİLDİM
NIGHT CLUB
RANDEVU EVİ
VATANDAŞ DOĞRU KONUŞ..
TEZ ÖL Eczanesi
İTHAL MALI ZEHİR
VALLAHİ OLMAZ.. KURTARMAZ
NE İTİYORSUNUZ YAHU!
BİZ SENLEN LOCAYA GİDELİM.
SUAVİ?
İSTERSEN ŞÖYLE BİR APARTMAN ALALIM..
BENDE BÖYLE BİR ŞAHESER YAPMAK İSTERDİM
BENİ BURADA SILKELE A'Bİ..
-HANGİ FİLME GİDİYORUZ ACABA? -İNŞALLAH MARYLIN MONROE NİN FİLMİNEDİR.
ADANAYA İKİ KİŞİ Mİ?

TAM YERİNE DÜŞTÜM..
OĞLUM, BİZ NE PARASI PEŞİNDEYİZ SANIYORSUN?
QADIR OTELİ
BAK BAK 13 SENE SONRA GALATASARAY SANTRFORU OLACAK OĞLAN
GENÇ GÜZEL VE KİMSESİZ KIZLARA İŞ BULMA KURUMU
00
BU TOPU ATIP TA CAMI KIRA NIN..
RE RE RE RARARA GASRAY GASR CİM BOM
BU ADAM FENER-BAHÇELİ
BİR DAHA DA ZAMPARA-LIK ETMİCEM. RAHAT RAHAT RANDEVU EVİNE GİTMEK VAR İKEN..
MSD MEKTUBLA SEKSOLOJİ DERSLERİ
TAKSİTLE NİKAH
Maksim Sinamasında..
NASIL BAŞARTİS OLDUM. (YADA: BENİ NASIL
Osmanlıca sözlü - Türkçe şarkılı.
BAR
KARI
ARTIK HEÇ Bİ GUVVET BENİ BEYOĞLUNDAN AYIRA-MAZ.
KARI BENİ SOYDU KENDİSİ SOYUNMADI BİLEM..
EVİ MUUUZ
VIŞ ANAM GARIYA BAK.
KALDIRIMDA NE İŞİN VAR BE! KÖR MÜSÜN?
SEN KALDIRIMDAN YÜRÜSENE LAN!
ASLAN B.J.K

La Fontaine'den masallar :

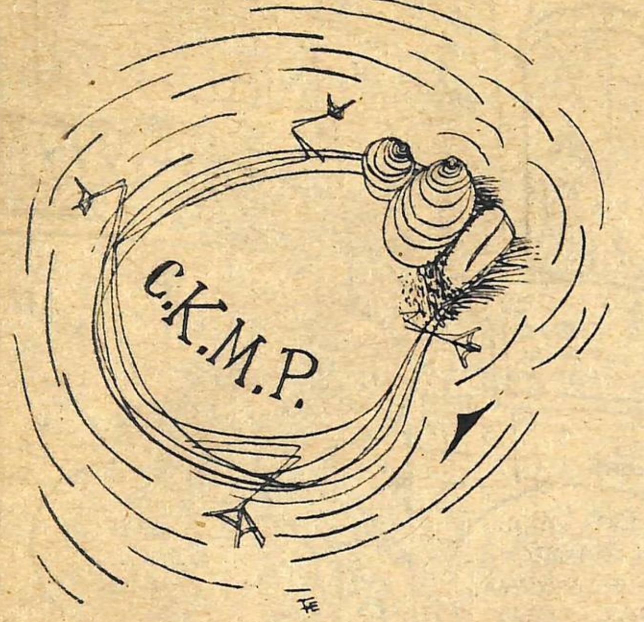

«ŞİŞEN KURBAĞA!..»

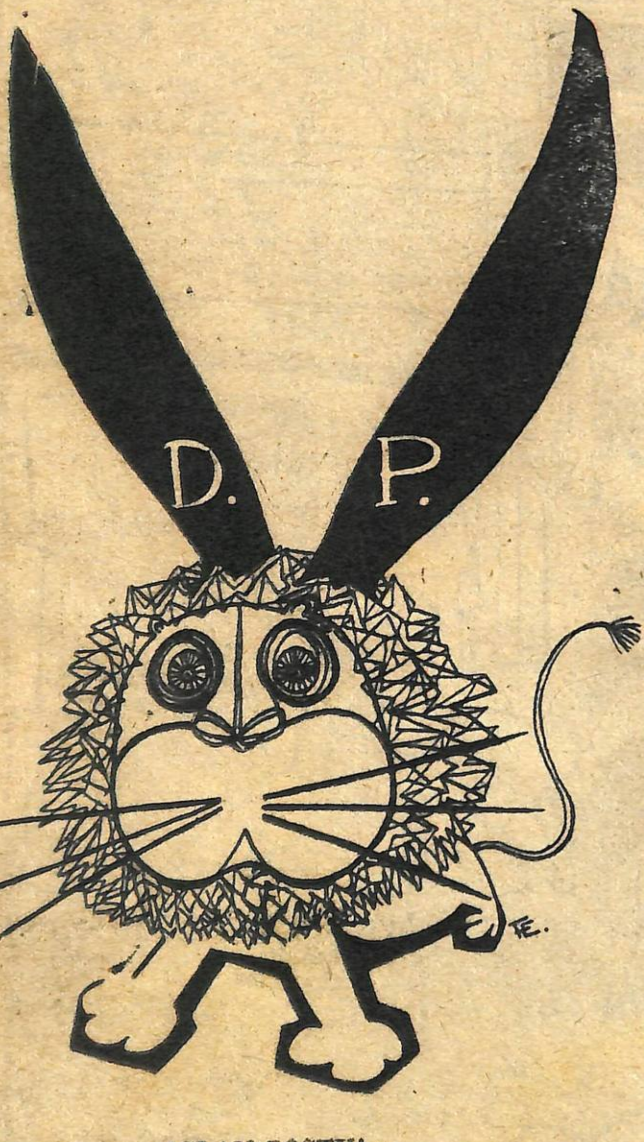

«ASLAN POSTU!..»

Hayaletler Şatosu

Yukarı Bohemya'da Lord Aydinger (aynı zamanda bu adam aydinger kâğıdının mucididir) hayaletlere son derece meraklı bir adamdı. Etrafı yalçın kayalarla çevrili korkunç bir şatoda kendi gibi esrarengiz birkaç uşakla oturuyor ve kimse ile samimi olmuyordu. Civarda onun bu uğursuz şatosu için türlü hikâyeler anlatılıyordu. Oranın köylülerine göre bu herif hayaletler arasında yaşıyordu, hatta, Pol adında bir köylü Lord Aydin gerin hayaletlerle satranç oynadığını gördüğünü söyledi. Bütün bu rivayetlere rağmen kimse bu konuda gerçeğe ucu dokunan bir lâf edemiyordu.

İşte durum bu minval üzereyken fırtınalı ve yağmurlu bir gece, ufak ve spor bir otomobil Lord Aydinger'in şatosunun yakınında stop etti. Arabanın küçük kapısı açıldı. İnsanın ilk bakışta nefesini kesecek kadar güzel bir kız tatlı bir pozisyonda önce arabanın etrafında bir tur attı sonra motorun kapağını açtı Benzin bitmişti, elinden hiç bir şey gelemezdi. Güzel kız endişeli nazarlarla etrafına bakındı. Neredeydi?.. Ortalıkta kapkara ağaç gölgelerinden ve sanki gökyüzünde kaybolacakmış gibi uzayan kayalıklardan başka bir şey yoktu. Anet (kızın ismi) trençkotunun yakasını kaldırdı, tepede belli belirsiz seçilen ışığa doğru yürüdü. Anet yorucu bir yürüyüşten sonra şatonun sıkı sıkıya kapalı demir kapısına vardı. Güzel kız yağmurdan sırılsıklam olmuş saçlarını ince parmaklarıyla tararken kapının üstünde ufak bir delikten yemyeşil hain bir çift göz belirdi ve merdiyenden soba borusu yuvarlanır gibi bir ses homurdandı:

— Kimi aradınız?..

Anet homurtunun sahibine:

— Şey dedi, arabam aşağı ki ormanda bozuldu da, bu yağmurda beni dışarda bırakmazsınız herhalde?..

— Lord hazretlerine sormadan sizi içeri alamam..

Ses kesildi. Anet şakır şakır şakır yağan yağmurun altında bir zaman daha bekledi. Nihayet demir kapı insanın içini ürperten bir sesle yavaş yavaş açıldı. Genç kız ürkek adımlarla her tarafında şamdanlar asılı kocaman bir salona girdi. Ortalıkta in cin top oynuyordu. İnsanın kemiklerini titreten bir sessizlik her tarafı bir büyü gibi kaplıyordu.

Anet sanki nefes almaya çekiniyordu. İşte tam o sırada gözleri merdivenden inen bir şeye takıldı? Olamazdı bu.. Anet bütün kanının donduğunu o güzel vücudunu kaçınılmaz bir korkunun kapladığını hissetti. Boru değildi bu hayaletti. Üstelik Anet'e doğru gayet lâubali bir pozda geliyordu. Yaklaştı, yaklaştı tam Anet'in önüne gelince genç kız şırak diye düşüp bayıldı.. Anet'in kendine gelmesi uzun sürdü. Gözlerini açınca başucunda kendine gülümseyerek bakan sevimli ve yakışıklı bir adam gördü. Üstelik bu genç adam onun saçlarını okşuyordu. Anet heyecanla sordu:

— Oh, ben neredeyim?.. siz kimsiniz?..

— Ben bu şatonun sahibi Kont Aydinger'im..

— Ya o hayaletler?.

— Ha onlar mı?.. onlar benim adamlarımdır..

— Peki ama siz onlardan korkmuyor musunuz?..

— Neden korkayım?.. onlar hakikaten hayalet değiller ki..

— Ya nedir?..

— Sizin benim gibi adamlar.

— Peki neden o kılıkta geziyorlar?..

— Babam hayaletleri çok severdi, ben de onun hatırasına hürmeten bu adamları tuttum.

— Demek benim gördüğüm mavi elbiseli hayalette onlardan biriydi?..

— Mavi elbiseli mi?.. yanlışınız var, burda mavi elbiseli hayalet yoktur..

— Ama ben gördüğüme eminim..

Bunun üzerine Lord Aydinger zile bastı ve içeriye giren hayalete:

— Bu ne kepazelik.. diye bağırdı, mavi elbiseli hayalet de ne oluyor?..

— Şey efendim.. matmazelin gördüğü o hayalet, merhum babanızın hayaletiydi!..

Suavi SÜALP

★★★

İşin Esası...

Öğretmen sınıfa biraz geç girince, kara tahtada son derece çirkin, ürkütücü karikatürünü gördü ve sınıfa dönerek sordu:

— Bundan kimin sorumlu olduğunu biliyor musunuz?

En yakında oturan öğrenci cevap verdi:

— Kesin olarak bir şey diyemem ama, annesi ile babasından şüphe etmek yerinde olur,..

Bahis Merakı

Her fırsatta herşey için bahse giren bir adamdı. Onun nazarında önemli olan kazanmak değil, sadece kumar zevkini tatmin etmekti.

Birgün trenle seyahate çıkmıştı. Arandı tarandı, çevresinde üzerinde bahis tutuşacak bir konu bulamadı.

İçi içini yiyiyordu. Kompartmanda bulunan öteki yolcular kendi aralarında konuşmaya dalmışlardı.

Bir aralık pencereden dışarıya bakarken, uzakta, bir harman yerinde çalışan insanlar gördü.

Tam karşısında oturan yolcuya:

— Tren harman yerinin hizasına gelmeden, hermanın ateş alacağına bahse girerim, dedi.

Yolcu gülümsedi.

— Tuhaf bir bahis ama, kazanma şansım çok, onun için kabul ediyorum, karşılığını verdi.

Trenden söndürülmeksizin atılan bir kibrit, bizim kumar hastasının bahsi kazanmasına yetmişti.

Tren bir kaç kilometre daha yol aldı. Hasta kumarbaz gene olduğu yerde kıvranmaya başlamıştı.

Pencereden bakarken, uzakta dik bir bayırın üstünde otlanan birkaç at gördü.

Az önce parasını aldığı yolcuya dönerek:

— İşte, dedi. Size bir fırsat daha. Şu kayalıkların üstünde otlanan atlardan birisi, tren onların hizasına ulaşmadan aşağıya yuvarlanacak. Bahse girmeye hazır mısınız?

Adam, bu bahsi de kabul etti.

Tesadüf bu ya, atlardan birisi gerçekten bayırdan yuvarlandı ve islâh olmaz kumarbaz, bu sefer de bahsi kazandı...

Aradan biraz daha zaman geçti.

Yeni bir konu bulamıyan kumarbaz:

— Eh, dedi. Bu sefer size büyük bir şans tanıyorum. İçinde olduğumuz trenin, hedefine ulaşmadan havaya uçacağını iddia ediyor ve ortaya 500 lira koyuyorum...

Öteki yolcu:

— Tamam, diye karşılık verdi. Eğer tren gerçekten havaya uçarsa, nasıl olsa paraya ihtiyacım olmıyacak. Aksi halde zararlarımı çıkarmam işten değil.

Tren birkaç mil daha ilerledi ve kazandaki bir arıza dolayısıyla büyük bir gürültüyle havaya uçtu.

Bizim kumarbaz, bu fırsatı da kaçırmadı ve kompartman arkadaşına seslendi:

— Senden daha yükseğe uçacağıma bahse girerim, var mısın?..

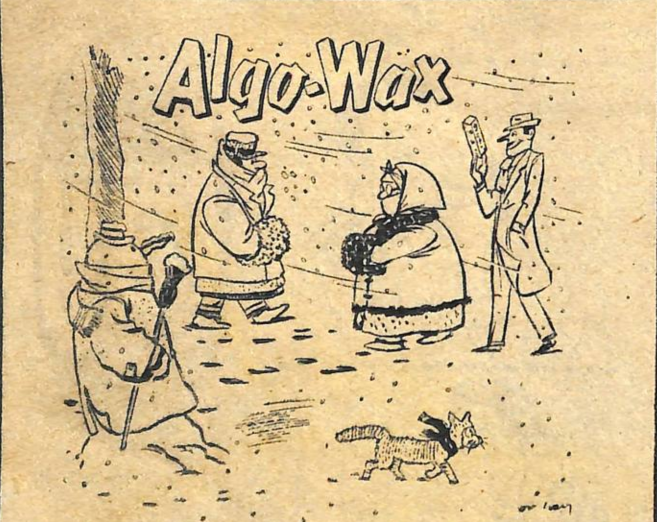

KIŞ GÜNLERİNDE ECZA DOLABINIZIN DEMİRBAŞI ALGO - WAX MERHEMİDİR.

YAZISIZ

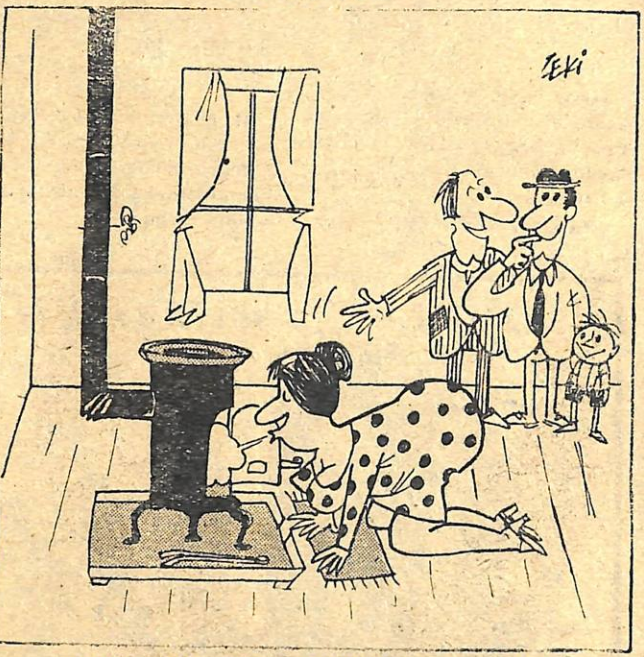

— DAHA ODUN ALAMADIK BİZİM HANIM ANTREMAN YAPIYOR...

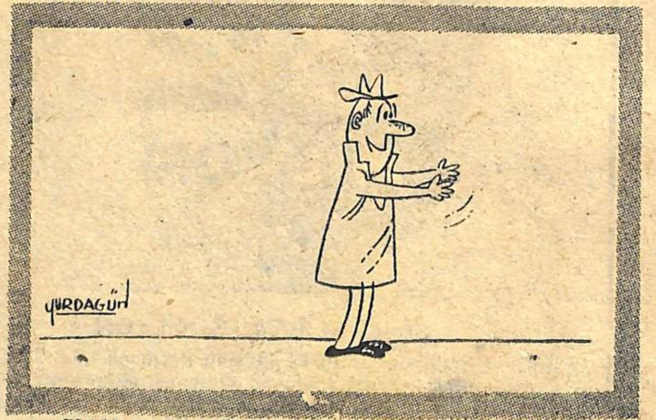

— VAY RIZACIĞIM MERHABA... GÖRÜNMEZ OLDUN YAHU...

Sonuna kadar...

Zengin ve asil bay, bütün servetini kaybetmiş olduğu kulüpten çıktı. Şoförün açtığı kapıdan lüks otomobile girdi.

Şoförü sordu:

— Nereye gideceğiz efendim?

Asil bay kaşlarını çattı:

— Bir uçurum kenarına Cim, dedi. Oradan da uçuruma sür arabayı. İntihar etmek niyetindeyim...

Dedektif olabilir misiniz

Sahile vuran genç kız cesedini ilk olarak oraya, balık tutmak için gelen bir çocuk gör - müştü. On dakika sonra olay yeri ana - baba gününe döndü. Öldürülen genç kız çırıl çıplaktı ve nefis vücudu çürük içindeydi. Derhal olaya el koyan meşhur Dedektif Şakir, cesedi denizden çıkaran balık adam Haydar Denizaltı'nı tevkif etti.

Peki amma Şakir, Haydar'ın kaatil olduğunu nasıl anlamıştı.

C E V A P :

Gayet basit, çünkü Şakir Haydar'a şu suali sordu ve aldığı cevap üzerine Haydar'ı cinayet suçundan tevkif etti.

İşte sual:

— Cesedi denizde niye daha evvel görüp müdahale etmediniz?

—Daha önce ölmüştü; görsem ne olurdu yani?

— Sen göremezsen ben mi göreceğim, dedi ve onu tevkif etti.

bilmece

Wodresa'da Mişel Rewol adında biri dostlarına verdiği ziyafette şunları söyledi:

— «Çok sevgili dostlarım, gelecek hafta, yani, ayın on yedisinde bir trafik kazasında öleceğimi sizlere üzülerek bildiririm.» dedi ve hakikaten söylediği gün kendisine çarpan bir otobüsün altında kalarak öldü. Bu nasıl olur?

C E V A P :

Mişel Rowel'in öleceğini bilmesinin sebebi gayet basitti, çünkü o dediği gün ve saatte kendini otobüsün altına attı ve dediği çıkmış oldu.

NEMRUT AMCA

Şişli'den GÜNGÖR VARSAY imzası ile mektep gönderen okuyucumuz merak etmiş:

"Para denilen şeyi ilk icat eden kimseyi ve paranın tarihini biliyor musunuz? Biliyorsanız, lûtfen bu konuda beni aydınlatır mısınız?"

C: Parayla ilgili olarak bildiğim tek şey, en iyi şekilde harcama yollarıdır. Bunu merak ederseniz, size yardımcı olabilirim. Yanınıza bol miktarda para alın ve dergimizin idarehanesine gelin, derdinizin çaresine bakarım. Hem de büyük bir memnuniyetle...

Kadırga'dan bir okuyucumuz, Bayan BİNHAN ÖZGÜR, nice zamandanberi zihnini meşgul eden bir meseleyi soruyor:

"İlâncılık kâbiliyetleri sinemacılıkları kadar olan bazı yerli film otoriteleri, Muzaffer Tema isimli zatı, bir zamanlar (Türkiyenin Allan Ladd'ı) diye reklâm ederlerdi. Sonradan, bu yerli Allan Ladd Amerika'ya gitti. Orada zaten Allan Ladd'ın kendisi bulunduğuna, bizim jön'ün artistlik değeri de meydanda olduğuna göre, Amerika'ya niçin gitmişti dersiniz?"

C: Kendisinin lokum veya oriyantal dansöz olmadığı düşünülürse, bu ziyaret için bizler de bir sebep göremedik. Düşündük, taşındık, sonunda şu kanaata vardık: Amerika'ya herhalde Türk mizahından bir örnek olarak gitmiştir.

2 Ay ara ile 2 BÜYÜK ÇEKİLİŞ

30 ARALIKTA: 3 MİLYON

Bu fevkalâde senesonu keşidesine katılmak için, 31 Ekim akşamına kadar İş Bankasına yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı 30 Aralık tarihine kadar muhafaza ediniz.

7 MARTTA: 2 MİLYON

Yeni yılın ilk zengin çekilişine katılmak için 5 Ocak tarihine kadar tasarruflarınızı İş Bankasında toplamıya devam ediniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL 3-680

Şimdiye kadar erişilemiyen bir

kaliteye sahiptir

VİTES
Mahmut
BENİ ÇAĞIRTMIŞIN PATRON, GELDİM.
O-O-O... HOŞGELDİN DÜELLO BİLL EPEDİR GÖ ŞMÜ-YORDUK.
EVET, ATINIZLA DÜELLO EDİP ONU TEMİZLE-DİKTEN SONRA BENİ ŞEHİRDEN ATTIRMIŞTINIZ.
NEYSE... OLANLARI UNUTALIM ARTIK
DÜELLO ETMENİ İSTEDİĞİM 2 KİŞİ VAR. BAŞIMA BELA OL-DULAR. SENİN DÜELLO ETME KOMPLEKSİNİ BOL BOL TATMİN EDERLER. SİLAH KULLANMASINI DA BİLMİYOR-LAR.
BATININ EN YAKIŞIKLI VE KADINLAR TARAFINDAN EN BEĞENİLEN ADA-MI OLDUĞUNU GÖS-TER
İİ..ŞEY TABİİ..
AAH.. HERİF GÜLDÜ..
ŞU ÖRÜM-CEĞİ DÜEL-LOYA ÇA-ĞIRICAM.
BİLL DÜELLO ET-MEK İÇİN EŞYA, HAYVAN, İNSAN AYIRT ETMEZ.
GRAV!
CİUVVV!
OFF! KAFAM!
TI.ON!
BU SIRADA DURANGO KİD, VİTES'E SİLAH KULLANMASINI ÖĞRETİYORDU...
ÖMRÜMDE SENİN KADAR BECERİKSİZ ÖĞRENCİ GÖR-MEDİM. ULAN İKİ GÜNDÜR ŞU SİLAHI DOĞRU DÜRÜST ÇEKEMEDİN.
ÜSTELİK BATININ EN İYİ Sİ-LAH HOCA-SI VAR KARŞINDA...
HERİFLER DELİK DEŞİK EDECEK-LER SENİ.
DUR, BU KEZ ÇOK HIZLI DAVRA-NACAĞIM.
OOF! OF @!*% @!!MCRZ!
NE OLDU YAVU? ÇOK HIZLI ÇEK-TİM BU SEFER.
ÇEKTİN, AMA TERS ÇEKTİN.
HADİ Bİ DE SEN DENE, UFAK TEFEK GENÇ!
ÇOK HIZLI ÇEK-MEĞE ÇALIŞ.
OSMAN SİLAHI HIZLI ÇEK-Tİ, AMA GÜCÜNÜ GENE AYARLA-YAMADI.
HAFTAYA DÜELLO

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

— 3 —

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Muzaffer ve Halûk yıllar sonra karşılaşan iki arkadaştır. Halûk, Muzaffer'i iş bulmak için bir gece Yüksek Kulüp'te verilen "Kimsesiz Yavruları Barındırma Derneği" nin balosuna götürüyor.

Halûk, Muzaffer'e yüksek sosyetede nasıl başarı kazanacağını, kadınlarû klark çekmenin ne olduğunu ve geçimi klark çekmek olan "Klarkçı Muammer'in hikâyesi'ni anlatır.

Bir daha kadın boynunu cigara dumanının halkasından kurtaramazmış. Kadın, Klarkçı Mu ammerden çözülemiyor, anlıyor musun.. Bak, herifdeki ne klark, anla... İpnotizma gibi bir şey bu. Klarkçı Muammer bakışlarını karşısındaki kadının gözlerinden ayırmadan, dumanı kadı na doğru üfler, başını da kadına doğru bir yaklaştırır, bir çekermiş. Böyle, kadın da ona uymağa başlarmış. Klarkçı Muammer sokulunca kadın çekilir, ama Klarkçı başını geri çekti mi, kadın ona doğru uzanırmış. Böylece ikisi birlikte ileri geri gidip gelmeğe başlarlarmış. Kadını iyice etkisine aldı mı, Muammer basar gidermiş ama, artık kadını tutabilir misin... Kadın da arkasından. Bir kere klarkı yiyen kadın, bir daha Muammer'den çözülemezmiş. Muammer nereye, kadın oraya...

Onun Klark çekişine dayanan kadın pek az, hattâ hiç yok... Bu Muammer'in serüveni çok ya, birini anlatayım sana. Paslı Pervin adında çok zengin bir kadın var. Belki, bu gece de burdadır, görürsün. Bu kadın kadar cimri insan dünyaya gelmemiştir. Öyle cimridir ki, kocasının söylediğine göre, dudakları eskiyecek diye öptürmezmiş... Anla kadının cimriliğini.

Çıkıdaki altınları paslanacak diye kadınla alay ediyorlar. Bu yüzden Paslı Pervin adını takmışlar. Bu Paslı Pervin'in ilik gibi bir kızı var. Klarkçı Muammer bir toplantıda kızı görmüş, gözüne kestirmiş. Kıza şipşak bir Klark çekiyor. Ama ne Klark... Görenler söylüyor, kız Klarkı yiyince çarpılmış. Muammer Klarkı çektikten sonra, basıp gidiyor. Kızı tutubilirsen tut... Kız da arkasından. Muammer nereye kız oraya...

Bu iş hemen duyuluyor, yayılıyor. Paslı Pervin küplere biniyor. Kızına yükleniyor, söylemediğini bırakmıyor: «Yazıklar olsun... Herkesin içinde ş'apmağa hiç utanmadın mı? Ailemizin şerefini de iki paralık ettin. Tuuu...»

Kız iki gözü iki çeşme durmadan ağlar, yalvarırmış: «Anneciğim, benim ne kabahatim var. Herkes gördü işte... Sanki bilerek, istiyerek bir şey mi yaptım... Namussuz herif bana Klark çekti. Ben Klarkı yiyince kendimi kaybetmişim. Ondan sonrasını hatırlamıyorum. O Klarkı kim yese kendini tutamaz.»

Paslı Pervin, «Sen o ağızları bana yutturamazsın...» diye kızına çıkışıyor.

Yine bir toplantıdaymış galiba... Paslı Pervin, herkesin içinde Klarkçı Muammer için söylemediğini bırakmıyor, atıp tutuyor. «Klark mlark diye masum kızların sâfiyetinden istifadeye kalkmak alçaklıktır. Eğer erkekse Klarkını bana çeksin de, ben onun boyunu bosunu göreyim» diyor. Terslik bu ya, o sırada Muammer de gelmiş, Paslı Pervin'i dinliyormuş. Çok sinirlenen Paslı Pervin'in limon kolonyasiyle bileklerini, boynunu ovuşturup sinirlerini yatıştırırken Klarkçı Muammer de «Ya öyle mi... Alacağın olsun» diyor. Biraz sonra herkesin içinde bu Paslı Pervin'e bir Klark çekiyor kardeşim, kadının işini bitiriyor. Görenler anlatıyor; daha Muammer kaşının birini yukarı kaldırır kaldırmaz Paslı Pervin «Aman beni zaptedin, bana bir şeyler oluyor diye titremeğe başlıyor. Muammer, cigaranın dumanını Paslı Pervin'e bir - iki üfürüp, başını ona birkaç kere yaklaştırıp kaçırıyor, sonra dönüp arkasını gidiyor. Paslı Pervin, iki elini ileri doğru uzatmış, uyur - gezer gibi Klarkçı Muammer'in arkasından gidiyor. Bu dedikodu günlerce sosyetede çalkandı durdu. En sonunda Paslı Pervin'in kocasının kulağına gitti.

Adam, karısını boşamağa kalkıyor. Paslı Pervin kocasına «Ayol, herkesler de gördü işte... Benim ne günâhım var, bu oğlanın Klarkına dayanılmıyor» dermiş.

Adam da karısının bir suçu olmadığını anlıyor. Bunun üzerine iç cebine bıçak, kıç cebine de tabanca koyuyor işini gücünü bırakıp, fır fır Klarkçı Muammer'i aramağa başlıyor. Bir eline geçirirse Klarkçı Muammer'i parça parça edecek. Bütün sosyete erkekleri de, kadınları kızları Klarkçı Muammer'in elinden kurtarmak için, Paslı Pervin'in kocasını kışkırtıyorlar. Derken bunların ikisi bir gece, yine bu kulüpte karşılaşıyorlar. Klarkçı Muammer bakıyor ki kurtuluş yok, papuç pahalı. Ne yapsın? Herkes de dikkat kesilmiş, öylece durmuş bunlara bakıyorlar. Hava iyice gergin... Paslı Pervin'in kocası tabancayı çekmiş yürüyor. Adam tetiğe basmağa vakit bulmadan, Muammer buna yaradana sığınıp bir Klark çekiyor. Artık can havliyle nasıl Klark çekmişse, elinde tabanca düşen adam, Muammer'in arkasından yürümeğe, bir yandan da yalvarmağa başlıyor: «Aman, ben ettim. sen etme...»

Bunun üzerine Klarkçı Muammer, salondakilere dönüp «Siz şahitsiniz vatandaşlar, ben bu herife klark mlark çekmedim vallahi de billahi de... İşte gördünüz, kendiliğinden arkamdan geliyor» diye bağırıp kaçıyor.

Bu olaydan sonra Klarkçı Muammer'in ünü sosyetede büsbütün yayıldı. «Aman nasıl Klark çekiyormuş, şunu bir de biz deneyelim» diye kadınlar Muammer'in ardına düşüyorlar. Muammer, öyle her kadına Klark çekmiyor hani... Paşa gönlünün beğenmediği, suratına bakılmaz, yenmez yutulmaz bir kadın olursa «Hanımefendi, maşallah çok sağlamsınız. İradeniz kuvvetli. Sizi Klark tutmaz» diye kadını başından savıyor. Birazcık denemeye kalksa kadın üstünde kalacak. Muammer'i kışkırtmak için kadınlar «Bize Klarkçı Muammer vız gelir. Biz ne klarkçılar görmüşüz» deme-

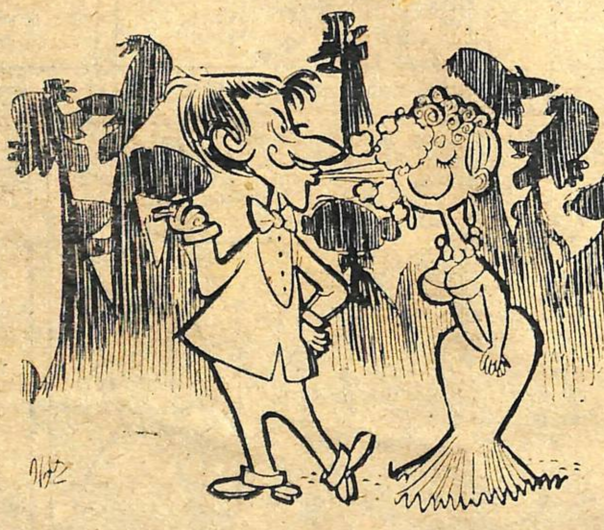

Oğuz ARAL

Klarkçı Muammer klark çekiyor...

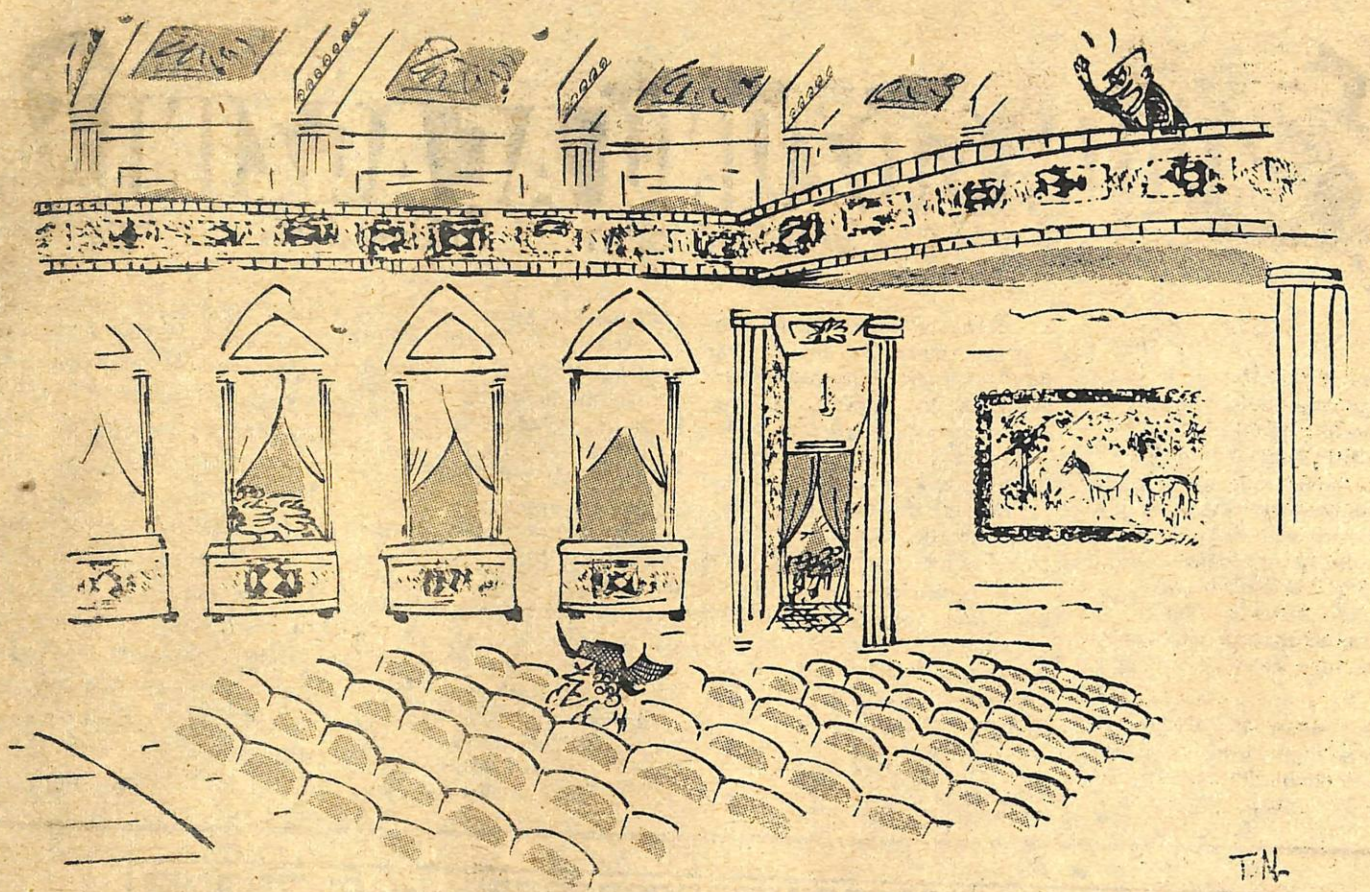

— ŞAPKAAA!..

ğe başladılar ki, kızdırıp Muammere helâlinden sıkı bir Klark çektirsinler.

Yüksek sosyetenin erkekleri birlik olup Muammer'e cephe aldılar. Hattâ sosyeteye bile sokmadılar. Ama bir türlü baş edemediler. Bunun üzerine Muammer'in Klark çekmesini yasak ettiler.

Muzaffer,

— Nasıl olur, dedi, hukuk prensiplerine, insan haklarına aykırı. Bir insanın kaşının birini kaldırmasına nasıl engel olunabilir?

— Evet ama, kasd-ı mahsusla kaşını kaldırıyormuş. Tabii özel bir yasaklama. Daha doğrusu «Gentlemen agreement...» Doğrusunu istersen, Muammer de Klark çekmekten iyice bitmiş yorulmuş.

Birgün Beyoğlu'nda Paslı Pervin'i görüyor. Hemen oracıkta, ayaküstü kadına bir Klark çekiyor. Artık nasıl bir Klark çekmişse, ikisi birlikte hemen pasaportlarını almışlar, ver elini Paris... Paslı Pervin altı ay sonra Paris'ten kocasına mektup yazmış: «Biricik kocacığım. Benim hiç bir günahım yok. Bu herif beni yolda görüp klark çekmek suretiyle irademi elimden alarak, beni peşinden Paris'e sürükledi. Bedenim suç işlemiş olsa bile, ruhum suçsuzdur. Bedenimi affetmesen bile, kirlenmemiş olan ruhumu affet. Hiç bir zaman sana ruhum ihanet etmiş degildir. Her zaman ruhum seninle beraberdir.»

Bu mektubu alınca kocası «Benim için önemli olan beden degil, ruhtur. Ruh temizliği bana yeter. Beden fâni, ruh bakidir» deyip karısı Paslı Pervin'i İstanbul'a getirtiyor.

Muzaffer,

— Ya Klarkçı Muammer? diye sordu.

— Görüyorsun ya, işte burda. Paslı Pervin'den sonra beş yıl Avrupa'da sürttü. Sonra dönüp dolaşıp yine kürkçü dükkânına geldi.

Muzaffer, Klarkçı Muammer'i inceledi. Kırkın üstünde görünüyordu. Şakaklarda saçlar kırlaşmış, boylu, geniş omuzlu, yanık yagız bir adam. Kalın, tok sesi, arada bir kulağına çalınıyor.

— Ya şimdi karşısındaki kadına klark çekerse?..

— Artık klark çekmiyor. Çekse de boş ver, eski etkisi kalmadı. Kadınlar onun klarkına aldırmıyorlar. Gülüp geçiyorlar. Anlıyacağın foslamış. Ama adı Klarkçı Muammer diye kaldı. Ben birgün sordum. «Allasen Muammer abi, şu klark dalgasını anlatsana» dedim.

— Anlattı mı?

— Anlattı. Klark mlark hepsi numara, diyor. Benim bir şey yaptığım yok, diyor. Kaşımın birini kaldırıp rol kesiyorum, o kadar. Çaktın mı dalgayı... Kadınlar bir bahane bulmak için «Klark çekti, biz n'apalım» diye, suçu Muammer'in üstüne atıyorlarmış. Herifin bir şey yaptığı yok. «Klark çekmek bir işe yarasa, şimdi de çekerim. Yaşlandım diye kadınlar klarka tav olmuyorlar» diyor.

MADAM ŞEY'İN HİKÂYESİ

Halûk,

— Artık seni yalnız başına bırakacağım, dedi.

Muzaffer,

— Kimseyi tanımıyorum, ne yaparım burda bir başıma? diye sordu.

— Hiç merak etme. Onlar seninle kendiliklerinden tanışırlar. Şurda on dakika boy göster, on kişiyle dost olursun. Kusura bakma, bu gece benim de kendi dalgam var... Gel, şimdi sana Kulübün her yanını gezdireyim de, bütün girdi çıktısını öğren.

İki arkadaş, yumuşak dar halı ile örtülü, tahta basamakları cilâlı merdivenden üst kata çıktılar. Burası, boydan boya, alt kattakinden daha dar bir salondu. Çok geniş bir koridora benziyordu. Karşılıklı olarak geniş, büyük yağlı boyalı kapılar bu koridora açılıyordu.

Halûk,

— Burda daireler, yatak odaları var, dedi.

Bu katta, görünürlerde kimse yoktu. Halûk,

— Şimdi herkes aşağıki büyük salonda, bir de zemin kattaki barda bulunur, dedi, bir de bunun daha üstü var, çıkalım mı?

Çıktılar. Bir garson elindeki tepsi içinde odalardan birine içki götürüyordu. Bir erkekle bir kadın, başka odadan çıktılar.

En üst katta iki geniş teras vardı; biri yapının arka yüzünde büyük bahçeye, öbürü önde, denizin üstünde adalara bakıyordu. Halûkla, Muzaffer, denizden yana olan terasa çıktılar. Terastaki demir koltuklarda, kanepelerde oturanlar vardı. Bunların konuşmaları fısıltılı, gülüşmeleri alçak perdedendi. Beyaz boyalı demir masalarda bardaklar, şişeler duruyor, bir garson sessiz adımlarla gidip geliyordu. Karşıdaki, adaların ışıkları, ateş böcekleri gibi yanıp sönüyordu.

Köşk, denizden otuz - kırk adım içerde, yüksekçe bir yere yapılmıştı. Dalgalar ay ışığında yalazlanarak, yumuşak bir fışkırtıyla kıyıya çarpıyordu. Bir vapur geçti. Vapur ışıklarının denizdeki titrek yankıları oynaşıp durdu.

Halûk,

— Bir de aşağı inelim, pavyonu, barı gör... dedi.

Tekrar indiler. Büyük salonda dans ediliyordu. Lokanta, bar, pavyon, büyük salonun altındaki yer katındaydı. Girişteki geçidin duvarları aynalarla kaplıydı. Bu aynalar, daracık geçidi alabildiğine geniş gösteriyordu

(Devamı var)

— 25 —

Piechut ve Tafardel, bu sözleri duydukça küplere biniyorlar-dı. **Piechut**, muhbirler, hafiyeler tuttu. Bunları, Brodequin'in peşine saldı. Onun aile durumunu, münasebetlerini, geçimini, borçlarını, servetini, gönül meselelerini tahkik ettirdi.

Politik rakibini biçimsiz bir durumda kıstırmak, onun bir açığını, bir zaafını yakalamak için elinden geleni esirgemiyordu.

Öte yandan iftira etmekten de geri kalmıyordu. Gittiği kasaba ve köylerde:

— Brodequin, kılıbığın biridir. Karısına karşı kendisini bile koruyamaz. Bir de tutup, meclisde sizin haklarınızı koruyacak ha? Buna imkân var mı? diye konuşmalar yapmaktaydı.

Piechut, politik rakibinin geçmişini iyice kurcaladıktan sonra, elde ettiği bazı bilgiyi ortaya döktü: Brodequin, bir tarihte arsa alış - verişi işine karışmıştı. Bu alış - verişte büyük bir dolabın döndüğünü, eldeki vesikalar açık bir şekilde ortaya koyuyordu. İşin tek püf tarafı, meseleye bizzat Piechut'nun da karışmış olmasıydı. Bahis konusu arsa alış - verişinde onun da payı vardı.

Piechut, gene de bu meseleyi açıklamaktan kaçınmadı:

— O tarihte, daha o tarihte Brodequin'in ne mal olduğunu çakmıştım. İlerde en ufak bir inkâr kapısı kalmasın diye, ben de işe girdim. Ticarî itibarımı tehlikeye attım. Fakat bunu anlıyacağınızdan eminim. Evet, hazırlanan tapu belgeleri sahteydi. O arazi, zavallı bir kötürüm kadına aitti. Cemiyetimizde dürüst geçinen, herkese örnek olduğunu söyliyen bir şahsın, aslında nasıl bir tehlike hüviyeti taşıdığını belirtmek için, zavallı kadıncağızın perişan durumda kalmasına dahi seyirci oldum. Çünkü cemiyetin selâmeti, bir kişinin rahatından önce gelir.. Şimdi açıkça söylüyorum işte: Brodequin sahtekârın birisidir. Menfatleri yolunda hiçbir kötülükten geri kalmaz. Bunu açıklamakla, ne kadar samimi olduğumu da ispatlamış bulunuyorum...

Diğer taraftan, belediye kadrosunda «memure» ve turist rehberi» olarak vazife gören «resmî fahişeler» de, seçim propagandası maksadıyla memlekete yayılmışlardı. Bunların yol masrafları belediye tarafından ödenmekteydi.

(Devamı var)

DOĞUBANK'TA
● ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ SENET TAHSİLİ
● ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ HAVALE
● MEVDUATINIZA EN YÜKSEK FAİZ
● ZENGİN TASARRUF İKRAMİYELERİ
● YÜKSEK KAZANMA ŞANSI

DIŞ İŞLERİNİZ İÇİN
Dünyanın bütün şehirlerindeki
muhabirleri ile
DOĞUBANK T. A. Ş.
EMRİNİZDEDİR.

PERİ REKLAM - 27 28 91

Dizildiği yer : Hergün Matbaası
Basıldığı yer : Vakit Matbaası

FİATI : 1 LİRA

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

Boşuna kafanızı yormayınız

Birikmiş paranız için:

YAPI ve KREDİ BANKASI

En zengin İKRAMİYELER	En yüksek FAİZ

KADIN — DANS BİLMEMEK BİR ERKEK İÇİN KAYIP DEĞİLMİ ?